

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Louis Aragon

*elsa'nın
gözleri*

Türkçesi: Hüseyin Demirhan

Louis Aragon, 3 Ekim 1897'de Paris'te doğdu. 1916'da tıp fakültesine kayıt oldu. Birinci Dünya Savaşı nedeniyle 1917'de askere alındı; savaş sırasında André Breton ve Philippe Soupault'yla aralarında başlayan dostluk Aragon'un hayatında önemli bir dönüm noktası oldu. Savaş dönüşü Breton, Éluard, Soupault'yla birlikte Dada eğilimli *Littérature* dergisini kurdu. 1924'te gerçeküstü akımın öncü yapıtlarından kabul edilen *Une Vague de Rêves*'i ve *Le Libertinage*'ı yayımladı. 1927'de Fransız Komünist Partisi'ne üye oldu. Aynı yıl Elsa Triolet'yle tanıştı. 1932'de gerçeküstü gruptan ayrıldı. 1941'de Ulusal Yazarlar Komitesi'ni kurdu; izleyen yıllarda *Le Crève-Cœur*, *Les Yeux d'Elsa*, *La Diane française* adlı şiir kitaplarını yayımladı. 1945'te en ünlü romanlarından *Aurélien*'i yayımladı. 1953'te *Les Letters françaises*'in başına geçti. 1972 yılına kadar da bu görevi sürdürdü. 1956 yılında, çoğu eleştirmen tarafından dönüm noktası kabul edilen *Le Roman inachevé*'yi ardından roman tekniği açısından kendini yenilediği *Le Semaine sainte*'i yayımladı. Bu iki önemli yapıtın ardından büyük bir üretkenlikle *Les Poètes*'i (1960), *Le Fou d'Elsa*'yı (1963), *La Mise à mort*'u (1965), *Blanche ou l'oubli*'yi (1967), yazının ve resim sanatının iç içe geçtiği bir roman olan *Henri Matisse, roman*'ı (1970), son romanı *Théâtre / Roman*'ı (1971) yayımladı. 24 Aralık 1982'de öldü.

ELSA'NIN GÖZLERİ
Les Yeux d'Elsa

LOUIS ARAGON

ELSA'NIN GÖZLERİ

Les Yeux d'Elsa

ISBN 978-975-8855-03-2

ELSA'NIN GÖZLERİ, *LES YEUX d'ELSA* / LOUIS ARAGON

1. Baskı: Kırmızı Yayınları, Temmuz 2009, İstanbul

Genel Yayın Yönetmeni:
Fahri ÖZDEMİR

Kapak Tasarımı:
Serap AKÇURA

Dizgi: Kırmızı Yayınları
Baskı ve Cilt: Can Matbaası
Davutpaşa Cad. İpek İş Merkezi Kat: 3 No: 7 Topkapı - İSTANBUL
Tel: 0212 613 10 77 – 613 15 47

© Éditions Seghers, Paris

© Kırmızı Yayınları, 2009, İstanbul
Bütün hakları saklıdır.

Bu kitabın telif hakları AKÇALI AJANS aracılığıyla alınmıştır.

Kırmızı Yayınları
Refik Saydam Cd. Akarca Sk. No: 41 Tepebaşı/Beyoğlu – İSTANBUL
Tel: 0212 253 53 25
www.kirmiziyayinlari.com

Kırmızı Yayınları bir OPUS LTD. ŞTİ. kuruluşudur.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

LOUIS ARAGON

ELSA'NIN GÖZLERİ
Les Yeux d'Elsa

TÜRKÇESİ
HÜSEYİN DEMİRHAN

Alaion

GÖZLERİN İZİNDE...

Aragon'un Elsa'nın Gözleri adlı ünlü şiirini, hepimiz biliriz. Şairin ilk baskısı 1942'de yapılan ve aynı adı taşıyan kitabının tamamı ilk kez Hüseyin Demirhan tarafından dilimize çevrildi.

Demirhan bu yapıtın çevirisine yıllarını verdi. Bir türlü tam olarak bittiğine kendini inandıramıyordu. Şiirleri yeniden yeniden ele alıyor, falanca dize ya da sözcük nasıl daha iyi çevrilir diye tüm şiirleri, bir daha, bir daha gözden geçiriyordu.

Böylece yıllar geçti. Sürekli daha iyiyi, daha yetkini arayan çevirmen, şu ünlü sözü sık sık yinelerdi: "Çeviri kadın gibidir. Güzeli sadık, sadık olanı güzel olmaz." Hemen ardından da şunu eklerdi: "Ben hem sadık, hem güzel olabileceğini göstermek istiyorum."

Yıllar süren bu çabanın sonu gelmedi bir türlü. Gelemezdi de. Çünkü mükemmeli aramanın sonu yoktu. Kitabın tamamı çoktan çevrilmişti ama Hüseyin Demirhan'a göre bir türlü bitmiyordu bu çeviri. Bu yüzden Elsa'nın Gözleri'nin yayımlandığını göremedi.

Ölümünden sonra Metin Demirtaş aracılığıyla, çevirinin elyazısı metinlerine ulaştım. Aslında bunları bilmiyordum değilim. Antalya'da günler boyu Aragon çevirilerini birlikte okumuş, üzerinde konuşmuş-tuk. Yine de bunları sonradan ele aldığım da, yayına hazırlarken bir hayli güçlüklerle karşılaş-tım. Sayfalar karışmıştı, yazılar zor okunuyordu. Bu saygıdeğer çabaya ihanet etmemek için çok dikkatli olmak zorundaydım. Olabildiğince titiz bir çalışma sonucunda, Fransızcasıyla da karşılaştırarak; *Elsa'nın Gözleri* kitabının Türkçesini günyüzüne çıkarmaya çalıştım. Şiirlerde çevirmenin yazımına bağlı kaldım.

Hüseyin Demirhan'ın emeğine saygı duyarak bu değerli çalışmayı okurlara ulaştırmaktan mutluluk duyuyorum.

Yayımlayan, yayımlanmasına katkıda bulunan herkese, bu arada özellikle, çeviriyi yok olmaktan kurtaran Sayın Metin Demirtaş'a teşekkür ediyorum.

Ülkü ULUIRMAK

La nuit de Dinkerque

La France sous nos pieds comme une étoffe usée
S'est petit à petit à nos pas refusée

Dans la mer où les morts se mêlent aux varechs
Les bateaux renversés font des bonnets d'écreque

Bivouac à cent mille au bord du ciel et l'eau
Prolonge dans le ciel la plage de Malo

Il monte dans le soir où des chevaux pourrissent
Comme un piétinement de bêtes migratrices

Le passage à niveau lève ses bras rayés
Nous retrouvons en nous nos bras dépareillés

Cent mille amours battant au cœur des Jean-sans-Terre
Vont-ils ~~à tout jamais~~ cent mille fois se taire

O Saints Sébastiens que la vie a crié
Que vous ne ressembliez que vous ne ressembliez

Sûr que seuls m'entendraient ceux qui la faillasse eurent
De toujours à leur cœur préférer sa blessure

Moi du moins je crierai cet amour que j'ai dit
Dans la nuit on voit mieux les fleurs de l'incendie

Je crierai je crierai dans la ville qui brûle
À faire chavirer des toits les somnambules

Je crierai mon amour comme le matin tôt
Le rémouleur passait criant Contaux contaux

Je crierai je crierai Mes yeux que j'aime où êtes-
Vous Où es-tu mon aloette ma monette

Je crierai je crierai plus fort que les obus
Que ceux qui sont blessés et que ceux qui ont eu

LES YEUX D'ELSA

Tes yeux sont si profonds qu'en me penchant pour boire
J'ai vu tous les soleils y venir se mirer
S'y jeter à mourir tous les désespérés
Tes yeux sont si profonds que j'y perds la mémoire

A l'ombre des oiseaux c'est l'océan troublé
Puis le beau temps soudain se lève et tes yeux changent
L'été taille la nue au tablier des anges
Le ciel n'est jamais bleu comme il l'est sur les blés

Les vents chassent en vain les chagrins de l'azur
Tes yeux plus clairs que lui lorsqu'une larme y luit
Tes yeux rendent jaloux le ciel d'après la pluie
Le verre n'est jamais si bleu qu'à sa brisure

Mère des sept douleurs ô lumière mouillée
Sept glaives ont percé le prisme des couleurs
Le jour est plus poignant qui point entre les pleurs
L'iris troué de noir plus bleu d'être endeuillé

ELSA'NIN GÖZLERİ

Ne derinmiş içmeye eğildiğim gözlerin
Gördüm ki güneşlerin yansır oraya tümü
Her umutsuz onlara dalıp bulur ölümü
Ben kendimi yitirdim ta dibinde o yerin

Kuşlar gölge düşürür bu duru okyanusa
Sonra bir açar hava ıştır gözbebeklerin
Yaz kırpar önlüğüne bulutu meleklerin
Gök bunca mavi vurur ekine vursa vursa

Atamaz yas tülünü göğün yüzünden rüzgâr
Gözlerin gökten parlak bir yaşarmaya görsün
Kıskandırır şavkını yağmur sonu göğünün
Ancak bir cam kırığı mavi olur bu kadar

Sen ey ıslak parıltı anası yedi hüznün
Yedi kılıç doğranmış yedi renkli kuşağı
Gözyaşından doğan gün sanki alev yumağı
Keder masmavi kılmış karasını gözünün

Tes yeux dans le malheur ouvrent la double brèche
Par où se reproduit le miracle des Rois
Rois Lorsque le coeur battant ils virent tous les trois
Le manteau de Marie accroché dans la crèche

Une bouche suffit au mois de Mai des mots
Pour toutes les chansons et pour tous les hélas
Trop peu d'un firmament pour des millions d'astres
Il leur fallait tes yeux et leurs secrets gémeaux

L'enfant accaparé par les belles images
Ecarquille les siens moins démesurément
Quand tu fais les grands yeux je ne sais si tu mens
On dirait que l'averse ouvre des fleurs sauvages

Mutsuzlukta çift gedik açar gözlerin senin
Yinelenir tansığı kralların böylece
Yürekleri çarparak üç kral da görünce
İsa'nın beşiğinde hırkasını Meryem'in

Bütün şarkılar için bütün acılar için
Yeter sözlüklerdeki mayısa bir tek ağız
Sığmaz bu gökkubbeye şu milyonlarca yıldız
Senin gözlerin gerek ikiz burçlu gözlerin

Çekici resimlerle büyülenen çocuklar
Açmazlar gözlerini senin kadar kocaman
Yoksa yalan mı böyle gözlerini ayırman
Sanki dağ çiçekleri açmış orda sağnaklar

Cachent-ils des éclairs dans cette lavande où
Des insectes défont leurs amours violentes
Je suis pris au filet des étoiles filantes
Comme un marin qui meurt en mer en plein mois d'août

J'ai retiré ce radium de la pechblende
Et j'ai brûlé mes doigts à ce feu défendu
O paradis cent fois retrouve reperdu
Tes yeux sont mon Pérou ma Golconde mes Indes

Il advint qu'un beau soir l'univers se brisa
Sur des récifs que les naufrageurs enflammèrent
Moi je voyais briller au-dessus de la mer
Les yeux d'Elsa les yeux d'Elsa les yeux d'Elsa

O gözler şimşekler mi saklar bu hoş kokuda
Sımsıkı aşklarını çözer orda böcekler
Akan yıldızlar beni ağına takmış gider
Yaz ortası boğulan denizci gibi suda

Bu radyumu uranyum taşından elde ettim
Yaktım elimi onun yasak alevinde ben
Sen ey cennetim benim yüz kez bulunup yiten
Gözlerin Peru'm benim Hint'teki altın kentim

Bu akşam paramparça oldu evren ansızın
Korsanların ateşe verdiği kayalıkta
Baktım deniz üstünde ıslıl ıslıl yanmakta
Elsa'nın o gözleri o gözleri Elsa'nın

GECELER

LA NUIT DE MAI

Les spectres évitaient la route où j'ai passé
Mais la brume des champs trahissait leur haleine
La nuit se fit légère au-dessus de la plaine
Quand nous eûmes laissé les murs de La Bassée

Un feu de ferme flambe au fond de ce désert
Aux herbes des fossés s'accroupit le silence
Un aéro dit son rosaire et te balance
Une fusée au-dessus d'Ablain Saint-Nazaire

Les spectres égarés brouillent leurs propres traces
Les pas cent fois refaits harassent leur raison
Des panaches de peur montent à l'horizon
Sur les maisons d'Arras en proie aux chars Arras

MAYIS GECEİ

Hayaletler kırlara kaçıyordu yolumdan
Ama sisten onların belliydi soluduğu
Kalktı ova üstünden gecenin koyuluğu
La Bassée surlarından ayrıldığımız zaman

Bir çiftlik ateşi var bu çölün diplerinde
Çömeliş sinmiş susku siperlerin otuna
Bir pilot dua edip bir bomba sallar sana
Ablain Saint-Nazaire denen o kentin üzerinde

Şaşkın hayaletlerin yitip ayak izleri
Usları bitkin düşer yüz kez gidip gelmekten
Nice korku sorgucu salar ufka her renkten
Arras adlı tanklara yem olan Arras şehri

Interférences des deux guerres je vous vois
Voici la nécropole et voici la colline
Ici la nuit s'ajoute à la nuit orpheline
Aux ombres d'aujourd'hui les ombres d'autrefois

Nous qui rêvions si bien dans l'herbe sans couronnes
La terre un trou la date et le nom sans ci-gît
Va-t-il falloir renaître à vos mythologies
On n'entend plus pourtant grincer les cicrones

O revenants bleus de Vimy vingt ans après
Morts à demi Je suis le chemin d'aube hélice
Qui tourne autour de l'obélisque et je me risque
Où vous errez Malendormis Malenterrés

Çakışan iki savaş izlemekteyim sizi
İşte antik gömütlük ve bir tepe yüksekçe
Burda öksüz geceye eklenir yine gece
Ve yeni gölgelere birçok gölge eskisi

Biz ki o taçyapraksız otlarda düş kurardık
Bir çukur yazısız ad ölüm yılı üstüne
Doğmak mı gerekecek söylencelerde yine
Ne ki dırdırı kesmiş turist rehberi artık

Ey Vimy'nin mavi-mor hortlakları yıllar var
Siz yarı ölüsünüz bense sarmal tan yolu
Gezdiğiniz yerlerde olmaz içim korkulu
Ey yarı gömülmüşler ey yarı uyumuşlar

Panorama du souvenir Assez souffert
Ah c'est fini Repos Qui de vous cria Non
Au bruit retrouvé du canon Faux Trianon
D'un vrai calvaire à blanches croix et tapis vert

Les vivants et les morts se ressemblent s'ils tremblent
Les vivants sont des morts qui dorment dans leurs lits
Cette nuit les vivants sont désensevelis
Et les morts réveillés tremblent et leur ressemblent

A-t-il fait nuit si parfaitement nuit jamais
Où sont partis Musset ta Muse et tes hantises
Il flotte quelque part un parfum de cytises
C'est mil neuf cent quarante et c'est la nuit de Mai

Hep anılar anılar yeter bu iç sancısı
Bitti dinlen! Hanginiz dirilen top sesine
Hayır diye haykırdı. Sahte barıştan yine
Kaldı haçla halıyla süslü çarmıh acısı

Ölülerle diriler benzeşir çırpınınca
Diriler ölülerdir evde uyuyakalan
Bu gece dirilerdir gömütünden sıyrılan
Titrer onlara benzer ölüler uyanınca

Hiç gece olmuş mudur tümünden koyu karanlık
Ey Musset şimdi Müz'ün saplantılarının nerde
Sarısalkım kokusu dalgalanır bir yerde
Gece Mayıs gecesi yıl bin dokuzyüz kırk

LA NUIT DE DUNKERQUE

La France sous nos pieds comme une étoffe usée
S'est petit à petit à nos pas refusée

Dans la mer où les morts se mêlent aux varechs
Les bateaux renversés font des bonnets d'évêque

Bivouac à cent mille au bord du ciel et l'eau
Prolonge dans le ciel la plage de Malo

Il monte dans le soir où des chevaux pourrissent
Comme un piétinement de bêtes migratrices

Le passage à niveau lève ses bras rayés
Nous retrouvons en nous nos coeurs dépareillés

Cent mille amours battant au coeur des Jean-sans-terre
Vont-ils à tout jamais cent mille fois se taire

O saints Sébastiens que la vie a criblés
Que vous me ressemblez que vous me ressemblez

DÜNKERK GECESİ

Fransa çekti gitti parça parça kendini
Ayağımız altından yırtık bir bez biçimi

Yosunlara karışır denizdeki ölümler
Papaz takkelerine benzer devrik gemiler

Gökle suyun ucuna kurulmuş koca çadır
Malo'daki kumsalı gökyüzüne uzatır

Çadır yükselir akşam atlarsa ağır aksak
Göçer hayvanı gibi gider ayak vurarak

Açar tren geçidi çizgili kollarını
Kalbimiz bulur yine kavuşma yollarını

Yurtsuz denen Jean'ların kalbindeki yüzbin aşk
Gün gelip sonsuza dek yüzbin kez mi susacak

Ey yaşamın kalbura çevirdiği ermişler
Nasıl da benzersiniz bana nasıl da sizler

Sûr que seuls m'entendront ceux qui la faiblesse eurent
De toujours à leur coeur préférer sa blessure

Moi du moins je crierai cet amour que je dis
Dans la nuit on voit mieux les fleurs de l'incendie

Je crierai je crierai dans la ville qui brûle
A faire chavirer des toits les somnambules

Je crierai mon amour comme le matin tôt
Le rémouleur passait chantant Couteaux Couteaux

Je crierai je crierai Mes yeux que j'aime où êtes
Vous Où es-tu mon alouette ma mouette

Je crierai je crierai plus fort que les obus
Que ceux qui sont blessés et que ceux qui ont bu

Je crierai je crierai Ta lèvre est le verre où
J'ai bu le long amour ainsi que du vin rouge

Kuşkusuz beni yalnız güçsüz kişiler anlar
Yarasını kalbine yeğ tutan o insanlar

Haykırıp duracağım hiç değilse bu aşkı
Yangın çiçeklerinin gece belirir şavkı

Haykırıp duracağım görüp kentte alevler
Öyle güçlü ki düşer damdaki uyurgezer

Haykırıp duracağım sevdamı sabah erken
Bileycinin yollarda sesi türkülenirken

Haykırıp duracağım neredesiniz diye
Ey sevgili gözlerim ey kuşlarım siz diye

Haykırıp duracağım tüm füzelerden güçlü
Esrik gezenden güçlü yaralı erden güçlü

Haykırıp duracağım kadeh diye dudağın
Bana ucundan aşkın meyini tattırdığın

Le lierre de tes bras à ce monde me lie
Je ne peux pas mourir Celui qui meurt oublie

Je me souviens des yeux de ceux qui s'embarquèrent
Qui pourrait oublier son amour à Dunkerque

Je ne peux pas dormir à cause des fusées
Qui pourrait oublier l'alcool qui l'a grisé

Les soldats ont creusé des trous grandeur nature
Et semblent essayer l'ombre des sépultures

Visages de cailloux Postures de déments
Leur sommeil a toujours l'air d'un pressentiment

Les parfums du printemps le sable les ignore
Voici mourir le Mai dans les dunes du Nord

Kolunun sarmaşığı dünyaya bağlar beni
Ölemem ölemem ben ölen unuttur seni

Gemiye binenlerin unutmam bakışını
Kim unutabilir ki Dünkerk'te o aşkını

Füzelerden dolayı uyuyamam bir türlü
Kim unuttur kalbini esrik eden alkolü

İnsan boyu çukurlar kazdı yere askerler
Sanki tüm gömütlerin gölgesini ölçerler

Çakıldandır yüzleri çılgınca duruşları
Bir önsezi havası taşır uyuyuşları

Bahar kokularını kumlar nereden tanısın
Kuzey kumullarında ölüm günü mayısın

LA NUIT D'EXIL

Qu'importe à l'exilé que les couleurs soient fausses
On jurerait dit-il que c'est Paris si on
Ne refusait de croire aux apparitions
J'entends le violon préluder dans la fosse

C'est l'Opéra dit-il ce feu follet changeant
J'aurais voulu fixer dans mes yeux mal ouverts
Ces balcons embrasés ces bronzes ce toit vert
Cette émeraude éteinte et ce renard d'argent

Je reconnais dit-il ces danseuses de pierre
Celle qui les conduit brandit un tambourin
Mais qui met à leur front ces reflets sous-marins
Le dormeur-éveillé se frotte les paupières

SÜRGÜN GECEİ

Umursar mı bir sürgün sahte de olsa renkler
Der ki yemin ederdim bu kent Paris'tir diye
İnanmak gerekseydi dirilen bir ölüye
Duyarım bir gömütte keman sesini dener

Der ki oynak ışıklı opera alanı bu
İsterdim yarı açık gözlerime çakılsın
Bu tutuşmuş balkonlar tunçlar yeşili damın
Bu donuk şavklı zümrüt bu gümüş tilki postu

Der ki bu mermer tenli dansözleri bildim ben
Tef çalar en baştaki ama kim bunca kızın
Alnına kor denizler altından gelme ışın
Gözlerini ovalar bir adam uyanırken

Des méduses dit-il des lunes des halos
Sous mes doigts fins sans fin déroulent leurs pâleurs
Dans l'Opéra paré d'opales et de pleurs
L'orchestre au grand complet contrefait mes sanglots

J'aurais voulu fixer dans ma folle mémoire
Cette rose dit-il cette mauve inconnue
Ce domino fantôme au bout de l'avenue
Qui changeait pour nous seuls de robe tous les soirs

Ces nuits t'en souvient-il Me souvenir me nuit
Avaient autant d'éclairs que l'oeil noir des colombes
Rien ne nous reste plus de ces bijoux de l'ombre
Nous savons maintenant ce que c'est que la nuit

Der ki aylar aylalar Medusa'lar boyuna
Parmaklarım altına yayar soluk birer renk
Opalle, gözyaşıyla süslü operaya dek
O tam takım orkestra öykünür hıçkırmama

Der ki çakmak isterdim çılgın belleğime ben
O gülü o kırdaki bilinmez mor bitkiyi
Yolda bir hortlak gibi duran o maskeliyi
Her gece bizim için başka kılığa giren

Anımsa o geceler –anımsamak işkence–
Şimşekliydi kapkara güvercin gözü kadar
Artık yok gölgedeki o pırlanta çocuklar
Öğrendik ne demekmiş neymiş karanlık gece

Ceux qui s'aiment d'amour n'ont qu'elle pour adresse
Et tes lèvres tenaient tous les soirs le pari
D'un ciel de cyclamen au-dessus de Paris
O nuits à peine nuits couleur de la tendresse

Le firmament pontait ses diamants pour toi
Je t'ai joué mon coeur sur les chances égales
Soleil tournant des boulevards feux de Bengale
Que d'étoiles à terre et par dessus les toits

Quand j'y songe aujourd'hui les étoiles trichèrent
Le vent charriait trop de rêves dérivés
Et les pas des rêveurs sonnaient sur les pavés
Des amants s'enlaçaient sous les portes cochères

Bir o kızın yerini bilir âşık kişiler
Senin dudaklarınsa her akşam girer bahse
İnecek mor menekşe bir gök diye Paris'e
Ey sevecenlik renkli ancak olmuş geceler

Gök sürer elmasını senin için kumara
Ben kalbimi oynadım şansımız olup özdeş
Eğlence fişekleri bulvarda dönen güneş
Ne de çok yıldız düşmüş yere ve çatılara

Anladım ki yıldızlar oyun etmişler bana
Bir nice sapık düşü sürüp götürür rüzgâr
Düş kuran insanların adımları tıppırdar
Âşıklar sarmaş dolaş biner birer faytona

Nous peuplions à deux l'infini de nos bras
Ta blancheur enflammait la pénombre éternelle
Et je ne voyais pas au fond de tes prunelles
Les yeux d'or des trottoirs qui ne s'éteignaient pas

Passe-t-il toujours des charrettes de légumes
Alors les percherons s'en allaient lentement
Avec dans les choux-fleurs des hommes bleus dormant
Les chevaux de Marly se cabraient dans la brume

Les laitiers y font-ils une aube de fer-blanc
Et pointe Saint-Eustache aux crochets des boutiques
Les bouchers pendent-ils des bêtes fantastiques
Epinglant la cocarde à leurs ventres sanglants

İkimiz kolumuzun sonsuzunda yaşırdık
Bitmez yarı gölgeyi yakıyordu ak tenin
Ve ben görmez olmuşum gözbebeğinde senin
Kaldırımların sönmez altın gözünü artık

Geçip durunca yoldan sebze arabaları
Ot yüklü kadanalar yürürdü ağır aksak
Uyku çeken mavimsi adamlar taşıyarak
Marly'nin atlarıysa siste şaha kalkardı

Sütçü güğümlerinde sökünce orda şafak
Dükkân çengellerinden kubbesivrisi çıkar
Kasaplar usa sığmaz hayvanlar mı asarlar
Kanlı karınlarına onların süs takarak

A-t-il à tout jamais décidé de se taire
Quand la douceur d'aimer un soir a disparu
Le phono mécanique au coin de notre rue
Qui pour dix sous français chantait un petit air

Reverrons-nous jamais le paradis lointain
Les Halles l'Opéra la Concorde et le Louvre
Ces nuits t'en souvient-il quand la nuit nous recouvre
La nuit qui vient du coeur et n'a pas de matin

Aşkın tadı bir akşam uçup gittiği zaman
Karar verdi mi sesi susmaya bir an olsun
Sokağımız dibinde duran gramofonun
On paraya karşılık bir küçük hava çalan

Yine kavuşur mu yaz uzak cennetimize
Görür müyüz yeniden Louvre'u hallerimizi
An o geceleri sen gece sarınca bizi
O sabahı olmayan yürekten gelen gece

LA NUIT EN PLEIN MIDI

Il règne sur la ville une nuit négatrice
L'Arlequin blanc et noir noir et blanc devenu
N'y voit rien de changé sinon que les actrices
Accrochent au moyen d'épingles à nourrice
L'ombre des rayons X à leur épaule nue
Equation-fantôme aux belles inconnues
Ces jours-ci s'est ouvert le Carnaval de Nice
Personne excepté moi ne s'en est souvenu

Une lumière inverse encre la mascarade
Sous les mimosas noirs un feuillage de lait
Donne aux jardins fardés leur éclat de salade
Accrochés au dessous des étoiles malades
Un châle de lueurs y drape ses chalets
Dans leur panier de fleurs immobile ballet
Football pétrifié descendant vers la rade
Le peuple des maisons prend des airs de palais

TAM ÖĞLE ÜSTÜ GECE

Yok edici bir gece sinmiş kentin üstüne
Kimi ak kimi kara oluveren soytarı
Değişme görmez orda bir tek şu ki değişme
Aktrisler çırcıplak omuzları üstüne
Röntgen ışınlarının gölgesini saplardı
Güzel bilinmeyenli hayalet denklem vardı
Bugünlerde başladı Nis karnavalı yine
Unuttu gitti onu tüm benden başkaları

Ters bir ışık morartır bu maskeli baloyu
Kara mimozalardan düşen sütsü yapraklar
Far sürmüş bahçelere renk verir açık koyu
Ki hasta yıldızlara erer onların boyu
Orda bir ışık şalı köşklerini kucaklar
Bir çiçek sepetinde donakalmış bale var
Taşlaşmış ayaktopu iner bulur bir koyu
Saraylara özenir halk işi barınaklar

Gratte-ciel florentins Kremlins miniatures
Dédale de Delhi Poker d'as à cent dés
Alhambras délirants Villas Architectures
Venise au petit pied Schoenbrunn caricature
Cauchemar mil neuf cent Palaces d'orchidées
Où Pelléas épèle un pâle a b c d
Et les cheveux épars rêve de stucatures
En chemise de nuit Mélisande accoudée

Balcons céruléens ornés de figurines
Saxes dépayés Tanagras et grigris
Le cygne de minuit vient chercher Lohengrin
Et Lancelot-du-Lac qu'une Manon chagrine
Dévisage au tournant une fausse Marie
Bashkirtseff qui causait avec des Walkyries
Bedlam ou Charenton Près de la Fornarine
Desdémone a surpris Othello son mari

Floransa yapıları birer minik Kremlin
Delhi labirentleri yüz zarlı büyük poker
Dev gibi Elhamra'lar villalar köşkler zengin
Karikatür Schönbrunn küçüğü Venedik'in
Bin doküzyüz kâbusu orkideden oteller
Pelléas orda soluk bir alfabeyi söker
Savruk saç a düş olup yapma mermerci için
Gecelikli Mélisande dirseklerine çöker

Şekilciklerle süslü o mavimsi balkonlar
Muskalar yontucuklar yurtsamış kaç porselen
Yarı gece kuğusu hep Lohengrin'i arar
Ve Manon'un üzdüğü şövalye Lancelot var
Düzmece bir Meryem'i dikizleyen köşeden
Bashkirtsev'di Walkirie kızlarıyla söyleşen
Ya da başkalarıyla Desdémone yakalar
Kocasını Othello'yu Fornarin'e gelmeden

Le geste au ralenti que fait le discobole
Lance une lune opaque entre l'époque et nous
Que de farandoliers pour une farandole
La redoute commence où l'intrigue se noue
Où les dominos blancs ressemblent aux burnous
Juan Tenorio que poursuivent les folles
Ote le loup de l'une et reste sans parole
Ce n'est pas pour prier qu'il se jette à genoux

Amour abandonnons aux ténèbres mentales
Leur carnaval imaginaire Il me suffit
Du monde tel qu'il est sur les cartes postales
La gesticulation d'ombres monumentales
Commente le soleil de leur hypertrophie
Des passants à faux-nez l'un l'autre s'y défient
O nuit en plein midi des éclipses totales
Triste comme les rois sur leurs photographies

Disk atanın ağırdan dönüp duran tek kolu
Çağ'la aramıza bir ay atar donuk yoğun
Kaç oyuncu el ele oynar bu farandol'u
Şenlik başlar arada düğümleince oyun
Ak maskeler benzeri olduğunda bornozun
Nice çılgın kadınsa izler o İspanyolu
O da çeker birinin maskesini suskulu
Dua için değildir dize gelişi onun

Ustaki karanlığa bırakalım ey sevda
Düşsel karnavalını onların bana yeter
Dünya olduğu gibi renkli posta kartında
Kocaman gölgelerin el kol oynatması da
Çok şişme güneşini onların belli eder
Birbirini küçümser burnu takma efeler
Ey öğlen inen gece güneş tutulduğunda
Kral fotoğrafları gibi yüzünde keder

FÊTES GALANTES

On voit des marquis sur des bicyclettes
On voit des marlous en cheval-jupon
On voit des morveux avec des voilettes
On voit les pompiers brûler les pompons

On voit des mots jetés à la voirie
On voit des mots élevés au pavois
On voit les pieds des enfants de Marie
On voit le dos des diseuses à voix

On voit des voitures à gazogène
On voit aussi des voitures à bras
On voit des lascars que les longs nez gênent
On voit des coïïons de dix-huit carats

ÇAPKINCA EĞLENCELER

Bisiklete binmiş kürklüler görülür
Eteğe binmiş pezevenkler her türlü
Yüzü peçeli sümüklüler görülür
Tutuşur tulumbacıların püskülü

Sözcükler görülür çöplüğe atılmış
Sözcükler dalgalanan bayrakları
Söylevci kadınlar var sırtı açılmış
Ve Meryem çocuklarının ayakları

Lüks arabalar görülür benzin yakan
Görülür elde giden arabacıklar
Büyük burunlular yoksulları sıkan
Görülür kimi kez altın gerdanlıklar

On voit ici ce que l'on voit ailleurs
On voit des demoiselles dévoyées
On voit des voyous On voit des voyeurs
On voit sous les ponts passer des noyés

On voit chômer les marchands de chaussures
On voit mourir d'ennui les mireurs d'oeufs
On voit périliter les valeurs sûres
Et fuir la vie à la six-quatre-deux

Burda da görülür görülen şey orda
Görülür baştan çıkmış kızlar kadınlar
Sürten ipsizler dikizciler yollarda
Köprü altlarında boğulup kalanlar

Kunduracılar görülür işsiz kalan
Sıkıntıdan oynayanlar yumurtayla
Ne sağlam değerler görülür sarsılan
Ve yaşam kaçır gider bizden dörtnala

LES FOLIES-GIBOULÉES

Diab!e de temps qui fait ce qu'il lui plaît
A Nice étant se croit au Châtelet
Et prend la Promenade des Anglais
 Pour une chausse-trape
On y rencontre un étrange charroi
Des gens cousus d'or qui tremblent de froid
Et des gens tout nus qui cherchent un roi
 Des filles et des frappes

Tâtes d'oiseaux qui tournent à tout vent
Prêtes à tout faire Atout coeur Je vends
Jouez sur la noire Entrez au couvent
 Si ce n'est au théâtre
Rien ne se dit qui n'ait l'air d'un écho
La mer a pris un vert de haricot
Voilà qu'il repleut sur le Negresco
 Plus blême que le plâtre

SAĞNAK-ÇILGINLIKLAR

Hey gelgeç hevesli acayip rüzgâr
Bulunduğu Nis'i köy sanıp şaşar
Ve sanır ordaki parkı kurmuşlar

Ona tuzak olarak

Görülür orada bir garip kervan
Para babaları donar soğuktan
Çıplak kimseler var kral arayan
Piçler kızlar ve evrak

Dönen kuş başları her işte yelde
Benimse satılık kör kozum elde
Oynayın karaya keşiş değil de

Oyuncuysanız eğer

Bir yankı gibidir tüm sözlerimiz
Yeşil fasulyeye benzedi deniz
Negresco üstüne alçıdan renksiz
Yine bir yağmur iner

Diab!e de temps qui ne sait ce qu'il veut
Mars se mouchait qui se sentait morveux
Pas plus t!t plu que le ciel se fait bleu
Comme un billet de mille
Cette ombre neuve attachée à tes pas
Qu'en as-tu fait qu'on ne la trouve pas
Tu l'as vraiment vendue un prix trop bas
Pauvre Peter Schlemihl

Tu cherches partout une ombre d'emprunt
Exilé des murs et du sol commun
Symbole ambulant de quarante-et-un
Tirant la queue au diable
Diab!e de temps qui met sa montre au clou
Sa femme ailleurs et n'en est pas jaloux
Et qui prétend qu'il n'a pas peur du loup
Tant le loup est aimable

Hey ne ister bilmez acayip rüzgâr
Akar martın burnu silse ne kadar
Tam göğün maviye döndüğü anlar

Binlik bir banknot gibi
Gövdenin bu yeni gölgesini sen
N'ettin ki ortadan yok oldu hemen
Ucuza satmışsın onu gerçekten
Peter Schlemihl garibi

Ödünç gölge arar durursun her gün
Duvarlardan sürgün, yurttan sürgün
Bir simgesisin sen kırkbir göçünün
Yok cebinde metelik
Saati rehinli hey garip rüzgâr
Kıskanmaz eşini sürten o kadar
Kurttan korkmam diye bir de savı var
Kurt da nazik mi nazik

Diabale de temps Pas de bonheur sans bon
On a des chapeaux comme des bonbons
En fait de bouquet on offre un jambon
La consigne est d'en rire
Diabale de temps ceux qu'on disait amis
Sont ennemis avant qu'on soit remis
Le noir est blanc le défendu permis
Le meilleur est le pire

Bonosuz mutluluk yok garip rüzgâr
Bonbon biçiminde ne şapkalar var
Buket diye bize jambon sunarlar

Güler insan bu şeye

Hey acayip rüzgâr dost bilinenler
Düşman olur yoksul düşersen eğer
Kara aka yasak yasala döner

Kötü olan iyiye

LES LARMES SE RESSEMBLENT

Dans le ciel gris des anges de faïence
Dans le ciel gris des sanglots étouffés
Il me souvient de ces jours de Mayence
Dans le Rhin noir pleuraient les filles-fées

On trouvait parfois au fond des ruelles
Un soldat tué d'un coup de couteau
On trouvait parfois cette paix cruelle
Malgré le jeune vin blanc des coteaux

J'ai bu l'alcool transparent des cerises
J'ai bu les serments échangés tout bas
Qu'ils étaient beaux les palais les églises
J'avais vingt ans Je ne comprenais pas

Qu'est-ce que je savais de la défaite
Quand ton pays est amour défendu
Quand il te faut la voix des faux-prophètes
Pour redonner vie à l'espoir perdu

GÖZYAŞLARI BİRBİRİNE BENZER

Bu külrengi göğünde fayanstan meleklerin
Boğuk hıçkırıkların bu külrengi göğünde
O Mayence günlerinin anısı bende derin
Peri kızları vardı ağlayan Kara Ren'de

Bulurduk kimi zaman, dar sokaklarda yatan
Delik deşik edilmiş ölüsünü bir erin
Bu korkunç barışı da bulurduk kimi zaman
Taze beyaz şarabı olsa da üzümlerin

İçtim kirazların ben o saydam içkisini
Fısıltıyla edilmiş tüm yeminleri içtim
Neydi kiliselerin sarayların görkemi
Şu dünyadan haberim yoktu daha pek gençtim

Bildiğim neydi benim yenilgi üzerine
Ülken olduğu zaman sana yasak bir sevda
Yitik umudumuza can vermek için yine
Düzme yalvaç sesleri gerektiği bir anda

Il me souvient de chansons qui m'émurent
Il me souvient des signes à la craie
Qu'on découvrait au matin sur les murs
Sans en pouvoir déchiffrer les secrets

Qui peut dire où la mémoire commence
Qui peut dire où le temps présent finit
Où le passé rejoindra la romance
Où le malheur n'est qu'un papier jauni

Comme l'enfant surpris parmi ses rêves
Les regards bleus des vaincus sont gênants
Le pas des pelotons à la relève
Faisait frémir le silence rhénan

Şarkılar var aklımda içime coşku veren
Çizgiler var aklımda tebeşirle yapılmış
Gün doğunca duvarlar üzerinde beliren
Ama anlamlarının gizi çözülmez kalmış

Kim söyleyebilir ki nerede başlar bellek
Kim söyleyebilir ki nerede biter “şu an”
Geçmişle içli türkü nerde olur tek gerçek
Mutsuzluk nerde farksız olur solmuş kâğıttan

Düşünde yakalanmış küçük çocuk örneği
Sıkıcıydı masmavi bakışı yeniklerin
Titretirdi boyuna Ren'deki sessizliği
Adımları nöbeti alan birçok askerin

C

J'ai traversé les ponts de Cé
C'est là que tout a commencé

Une chanson des temps passés
Parle d'un chevalier blessé

D'une rose sur la chaussée
Et d'un corsage délacé

· Du château d'un duc insensé
Et des cygnes dans les fossés

De la prairie où vient danser
Une éternelle fiancée

C

Geçtim ben C'deki birçok köprüden
Orada bağladı tüm olup biten

Kalmış bir şarkı var hayli eskiden
Söz eder yaralı bir şövalyeden

Üzerinde bir gül açmış şoseden
Ve bağcığı çözüük kalmış korseden

Çılgın bir düke mülk olan kaleden
İçinde kullar yüzen dereden

Çimenler üstünde koşup danseden
Sonsuzca nişanlı kalan tazedem

Et j'ai bu comme un lait glacé
Le long lai des gloires faussées

La Loire emporte mes pensées
Avec les voitures versées

Et les armes désamorçées
Et les larmes mal effacées

O ma France ô ma délaissée
J'ai traversé les ponts de Cé

Ve soğuk süt gibi içtim kâsedен
Kof ünleri öven bir koşuğu ben

Luar'dır gönlümü uzağa iten
Batık taksilerle sürüyüp giden

Silâhlar var yoksun içi mermiden
Kalan gözyaşları tam silinmeden

Ey Fransa'm kimsesiz kızcağızım sen
Geçtim ben C'deki birçok köprüden

L'ESCALE

Les voyageurs d'Europe entre eux parlaient d'affaires
Les yeux de la vigie adoraient l'horizon
Dans la cale où valsaient d'obscur salaisons
Le rêve des mutins se tordait dans les fers
Oublions qu'ils ont soif puisque nous nous grisons
Sur le pont-promenade on joue un jeu d'enfer
Des marchands de bétail que les vents décoiffèrent
En quatre coups de dés perdaient leur cargaison

Soudain le ciel blanchit et des rochers s'escarpent
Pure comme une nuit découpée aux ciseaux
C'est une île Voyez sa couronne d'oiseaux
Les dauphins alentour sautent comme des carpes
La mer qui vient briser contre elle son biseau
D'écume en soupirant l'entoure d'une écharpe
Avez-vous entendu la tristesse des harpes
Aux doigts musiciens qui caressent les eaux

MOLA

İş konuşur vapurda Avrupa yolcuları
Gözcünün bakışları tutkunu ufukların
Zıpladığı mahzende tuzlanmış balıkların
İsyancıların düşü zincirde kıvranırdı
Biz içelim kurusun dili o tutsakların
Güvertede barutsu bir barbut oynanırdı
Rüzgârda kepi uçan birkaç koyun tüccarı
Yitirirdi malını dört elinde kumarın

Birden ağardı gökler ve sarplaştı kayalar
Makaslanmış bir gece gibi yoksun buluttan
Bir ada var başını taç gibi kuşlar saran
Çevresinde yunuslar sazanlar gibi zıplar
Ve köpüklü yanını adaya doğru kıran
Deniz içini çekip onu bu şalla kaplar
Duydunuz mu nasıl da hüznü çalar harplar
Müziyen parmaklarda suyu okşayıp duran

De quel prédestiné Dame de délivrance
Attends-tu sur la pierre noire la venue
Blanche à qui l'acier bleu cercle les poings menus
Où saignent les rubis d'un bracelet garance
Les marins regardaient cette femme inconnue
Etrangement parée aux couleurs de souffrance
Attachée au récif bordé d'indifférence
Si belle qu'on tremblait de voir qu'elle était nue

Andromède Andromède ô tendre prisonnière
N'est-ce pas toi qui pleure et Méduse qui rit
Le moderne Persée aurait-il entrepris
Sur le cheval volant l'école buissonnière
Aux jours que nous vivons les héros ont péri
Je n'attends plus des Dieux que l'injure dernière
Va dire qu'Andromède est morte à sa manière
Dans ses cheveux dorés en rêvant de Paris

Hangi cennetlik kuldan ey kurtarıcı ana
Kara taş a ak gelen o kızdır beklediğin
Bilekleri tutsağı olan mavi çeliğin
Kızıl bileziğinin boyadığı al kana
Tayfalar meraktaydı bu yabancı kız için
Garip birer süs vermiş her renkten acı ona
Bağlıydı o ilgisiz bir deniz kayasına
Çıplak teni içini titretir her erkeğin

Ey tatlı Andromeda sevecen yüzlü tutsak
Sensin ağlayan elbet gülen cadı Medusa
Düşer miydi acaba bugünkü Perseus'a
Uçan atına binip okulundan sıvışmak
O eski kahramanlar ermedi çağımıza
Tanrılar artık bana sövgüler yağdıracak
Git de ki o kız öldü yüreğine uyarak
Paris düşü koyarak saçındaki yaldıza

Va dire au monde sourd qu'une seule Andromède
Qu'il croit au coeur des mers à jamais oubliée
Peut esclave mourir à son rocher liée
Méduse aux yeux d'argent tourne autour d'elle mais
De nuit le rossignol fait peur aux sangliers
Car toute tyrannie en soi porte remède
Ah soulevez le ciel millions d'Archimèdes
Qui chantez ma chanson géants humiliés

La mer comme le sable est sujette aux mirages
L'espace efface un pli dans son rideau mouvant
J'avais cru voir une île à l'aisselle du vent
Et celle qui criait la langue des naufrages
N'est que l'illusion qui me reprend souvent
Depuis qu'ayant quitté les terres sans courage
Plus oisif que l'oiseau j'ai choisi pour ouvrage
De guetter le soleil sur le gaillard d'avant

De ki sağır dünyaya bir tek Andromeda var
Onun denizde yitik sandığı sonsuza dek
Kayaya bağlanarak köle ölebilecek
Gümüş gözlü Medusa çevresinde tur atar
Geceyle domuzları bir bülbül kılar ürkek
Çünkü her zorbalığın özünde şifa yatar
Birer Arşimed olup gökleri kaldırırsınlar
Milyonlarca ezik dev şarkımı söyleyerek

Deniz de seraplara uğrar kumlar biçimi
Uzay siler bir kıvrım değişken perdesinden
Rüzgârın koltuğunda bir ada mı gördüm ben
Haykıran bir adaysa kazaların dilini
Bir göz aldanışıydı sık sık başıma gelen
Korka korka atınca bir gemiye kendimi
Kuşlardan da aylakça geçirdim tüm vaktimi
Güneşi gözlemekle ön kasara üstünden

J'escompte vainement les escales du sort
Terre Mais ce n'est pas la terre où tu naquis
Quel calme On se croirait dans un pays conquis
Les passagers vêtus de tweed et de tussor
Trouvent que ce voyage est tout à fait exquis
La mer est une reine Eux ses princes-consorts

Et la vie a passe comme ont fait les Açores
Dit le poète Vladimir Maïakovski

Yazgının molasını gönlüm boşuna bekler
Toprak ama doğduğun o toprak bu değil ki
Tıs yok yenilmiş suskun bir ülkedeyim sanki
İpekliler giyerek yola çıkmış kimseler
Bulurlar bu geziyi tümüyle ince zevkli
Deniz bir kraliçe onlar eşi prensler

Ve Asor adaları gibi geçti yaşam der
Geçti der ünlü ozan Vladimir Mayakovski

LES PLAINTES

YAKINMALAR

PLAINTE POUR LE QUATRIÈME CENTENAIRE D'UN AMOUR

L'amour survit aux revers de nos armes
Linceul d'amour à minuit se découd
Les diamants naissent au fond des larmes
L'avril encore éclaire l'époque où
S'étend sur nous cette ombre aux pieds d'argile
Jeunesse peut rêver la corde au cou
Elle oublia Charles-Quint pour Virgile
Les temps troublés se ressemblent beaucoup

Abandonnant le casque et la cantine
Ces jeunes gens qui n'ont jamais souri
L'esprit jaloux des paroles latines
Qu'ont-ils appris qu'ils n'auront désappris
Ces deux enfants dans les buissons de France
Ressemblent l'Ange et la Vierge Marie
Il sait par coeur Tite-Live et Térence
Quand elle chante on dirait qu'elle prie

BİR AŞKIN DÖRTYÜZÜNCÜ YILDÖNÜMÜ İÇİN

Silahlarımız yenik düşse de sürer seveda
Geceyarısı aşkın sökülür kefen bağı
Ve elmaslar belirir gözyaşı pınarında
Kil ayaklı gölgenin üstümüze vardığı
Dönemi aydınlığa boğar şimdiden nisan
Gençlik düş kurabilir ipte olsa ayağı
Ozan Vergilius için vazgeçer kral Şarl'dan
Çok benzer birbirine türlü kargaşa çağı

Kantini ve miğferi bırakarak geride
Giden o genç çocuklar bir daha hiç gülmedi
Tartışır dururlardı Latince sözleri de
Neler görmediler ki unuttukları şimdi
Çayırlarda dolaşan gençle kız çocuğuysa
Melek ile Meryem'in birer benzeri idi
Oğlan şiirler okur söz Latin koşuğuysa
Kız şarkı mırıldanır dua edermiş gibi

Je l'imagine. Elle a des yeux noisette
Je les aurais pour moi bleus préférés
Mais ses cheveux sont roux comme vous êtes
O mes cheveux adorés et dorés
Je vois la Saône et le Rhône s'éprendre
Elle de lui comme eux deux séparés
Il la regarde et le soleil descendre
Elle a seize ans et n'a jamais pleuré

Les bras puissants de ces eaux qui se mêlent
C'est cet amour qu'ils ne connaissent pas
Qu'ils rêvaient tous deux Olivier comme elle
Lui qu'un faux amour à Cahors trompa
Vêtu de noir comme aux temps d'aventure
Les paladins fiancés au trépas
Ceux qui portaient à la table d'Arthur
Le deuil d'aimer sans refermer leurs bras

Düşlerim, fındık rengi gözleri var o kızın
Daha açardı beni mavi olsaydı onlar
Ama saçları sanki kızılıymış yaldızın
Ey benim tapılası saçımdaki altınlar
Sôn ve Rôn nehri yer yer buluşan iki âşık
Onlarsa buluşmamış yakın zamana kadar
Oğlan bir kıza bakar bir batan güne artık
Kızcağız daha pek genç görmemiş acı anlar

Kavuşur o suların kolları birbirine
İşte gençlerin daha bilmediği bu sevda
Ama kimi kez konu olan düşlemlerine
Oğlan yalan bir aşka düşüp bir gün Cahors'da
Karalar giyinmişti serüvenlere uygun
Ölüme nişanlanmış iki üç bahadır da
Aşkın yasını tutup masasına Arthur'un
Kollarını açarak çökmüşlerdi art arda

N'aimes-tu pas le velours des mensonges
Il est des fleurs qu'on appelle pensées
J'en ai cueilli qui poussaient dans mes songes
J'en ai pour toi des couronnes tressé
Ils sont entrés dans la chapelle peinte
Et sacrilège il allait l'embrasser
La foudre éclate et brûle aux yeux la Sainte
Le toit se fend Les murs sont renversés

Ce coup du ciel à jamais les sépare
Rien ne refleurira ces murs noircis
Et dans nos coeurs percés de part en part
Qui sarclera ces fleurs de la merci
Ces fleurs couleur de Saône au coeur de l'homme
Ce sont les fleurs qu'on appelle soucis
Olivier de Magny se rend à Rome
Et Loÿse Labé demeure ici

Sevmez misin yalanın tatlı kadifesini
Çiçekler var anlamı düşünceler de olan
Derdim bu çiçeklerden düşlerimde biteni
Başına taşlar ördüm onlardan zaman zaman
Boyalı kiliseden içeri girer gençler
Ne günah kızı orda öpmeye kalkar oğlan
Meryem'in gözlerine o an yıldırım düşer
Duvarlar gümbür gümbür yıkılır çöker tavan

Artık tam ayrılırlar uğrayıp gök hışmına
O kararmış duvarlar ısımaz sonsuza dek
Ya yırtık kalbimizden şu bizim baştan sona
Acı çiçeklerini kim gelip de sökecek
İnsan yüreğindeki bu Sôn rengi çiçekler
Adı kaygı nergisi olacak birer çiçek
Ve Olivier de Magny kalkar Roma'ya gider
Lojse Labé'yse orda kalır acı çekerek

Quel étrange nom la Belle Cordière
Sa bouche est rouge et son corps enfantin
Je m'en souviens mal. C'est un rêve d'hier
Elle était blanche ainsi que le matin
Lyon Lyon n'écoute pas la Saône
Trop de noyés sont assis au festin
Ah que ces eaux sont boueuses et jaunes
Comment pourrais-je y lire mon destin

Je chanterai cet amour de Loÿse
Qui fut soldat comme Jeanne à seize ans
Dans ce décor qu'un regard dépayse
Qui défera ses cheveux alezans
Elle avait peur que la nuit fût trop claire
Elle avait peur que le vin fût grisant
Elle avait peur surtout de lui déplaire
Sur la colline où fuyaient des faisans

Ne garip adı vardı İplik Eğiren Yosma
Dudağı kırmızıydı çocuksuydu bedeni
Pek anımsamam onu. Bir düş bu dünden kalma
Sabah ışığı kadar beyazdı onun teni
Hey Lyon türküsünü dinleme Rôn'un sakın
Suda boğulmuş nice kişi sarmış şöleni
Ah rengi ne de sarı bu çamurlu suların
Nasıl okurum orda ben yazgıma düşeni

Loÿse kızın bu aşkı söylenecek türkümde
Jan Dark gibi on altı yaşında olan asker
Bir bakışın insanı attığı bu sürgünde
Al yele saçlarını onun kim gelir çözer
Korkmuş genç kız gecenin çok parlak olmasından
Korkmuş vuracak diye başıma içilenler
En çok da belki beni beğenmez diye oğlan
Çıktıkları tepede kaçırdı sülünler

Quatre cents ans les amants attendirent
Comme pêcheurs à prendre le poisson
Quatre cents ans et je reviens leur dire
Rien n'est changé ni nos coeurs ne le sont
C'est toujours l'ombre et toujours la mal' heure
Sur les chemins déserts où nous passons
France et l'Amour les mêmes larmes pleurent
Rien ne finit jamais par des chansons

~

Sevdalılar dörtyüz yıl bekleyip durdu öyle
Balık tutmaya çıkmış balıkçılar örneği
Tam dörtyüz yıl onlara dönük sözlerim şöyle
Hiçbir şey değişmedi aynı insan yüreği
Her zaman gölgeler var her zaman kötü günler
Bütün ıssız yollarda gövdemizin gittiği
Fransa ile sevda aynı yaşları döker
Görülmez hiçbir şeyin şarkılarla bittiği

PLAINTE

POUR LA MORT DE MADAME VITTORIA COLONNA MARQUISE DE PESCAIRE

Qu'il m'est doux de dormir le songe de la pierre
Le sommeil est profond qui berce les statues
Quand le siècle est infâme à fermer les paupières
Non-voir et non-sentir deviennent des vertus
Chut Ne m'éveille pas Baisse la voix veux-tu

Qui parle dans la chambre où la mort fait silence
Ce n'est pas le sculpteur immobile et rêvant
N'avais-je assez souffert de la fin de Florence
Madame et fallait-il que je vous voie avant
Michel-Ange avant moi devant le Dieu vivant

Je suis jaloux de Lui comme des fleurs légères
Que tu mêlais parfois à tes cheveux dorés
J'ai pleuré si souvent dans la Rome étrangère
Ecole de l'exil pour l'amour séparé
Le malheur pour lequel je vais demain pleurer

MARKİZ VITTORIA COLONNA'NIN ÖLÜMÜ İÇİN

Ne tatlı gelir bana taşın düşünce yatmak
Yontuların daldığı uyku ne kadar derin
Tiksindirecek denli yüzyıl olunca alçak
Görmemek ve duymamak erdem olur halk için
Dur uyandırma beni n'olur az çıksın sesin

Konuşan kim sustuğu bu odada ölümün
Değil bu düşler kuran yontucu devinmeden
Az mı acı çekmiştim Florence* yittiği gün
Madam görmeli miydim sizi daha önce ben
Yoksa İsa önünde Mikel-Anj mı önceden

Kıskanırım onu ben hoppa çiçekler gibi
Yaldızlı saçlarına zaman zaman taktığın
Öyle sık ağlattı ki yabancı Roma beni
Sürgün okulu olan ayrı düşmüş sevdanın
Bu mutsuzluk içinse ağlayacağım yarın

* Florence: Hem Floransa, hem de kadın adı.

Ma Vittoria aux yeux clos que l'éternité farde
Toi que mes bras au grand jamais n'enlaceront
J'ai frôlé ta main froide et pour toujours je garde
Le regret de n'avoir osé toucher ton front
O terrible désir que plus rien n'interrompt

Madame Colonna sur le lit à colonnes
Vous changez de visage à ce jour déchirant
Et la nuit des tombeaux finalement vous donne
Les traits que j'ai donnés chapelle Saint-Laurent
A cette Nuit qui rêve un monde différent

Amour n'auras-tu pas pitié de mon grand âge
Amour assez longtemps ne m'as-tu point haï
Amour dans le cercueil aime-t-on davantage
Rien ne pourra calmer ce pauvre coeur vieilli
Et ni d'avoir perdu Vittoria et mon pays

Sonsuzlukla sürmeli kirpiği inik Vittoria'm
Kollarım sarmayacak seni sonsuza değin
Soğuk eline değdim sonra hep yanıp durdum
Alnına dokunmaktan çekindim diye niçin
Ey artık hiç sönmeyen en korkuncu isteğin

Ey kolonlu yatakta yatan Madam Colonna
Bu yürek yırtan günde değişmiş yüzün senin
Gömütlerin gecesi sonunda vermiş sana
Verdiğim çizgileri ey hoşu kilisenin
Düş kuran bu gecede bir başka dünya için

Sevda koca yaşıma yok mu senin acıman
Sevda yetmez mi artık bana beslediğin kin
Sevda tabutta daha çok mu severmiş insan
Hiçbir şeyle yatışmaz acısı bu yüreğin
Ve yası Vittoria ile yurdu yitirmişliğin

PLAINTE

POUR LE GRAND DESCORT DE FRANCE

S'il se pouvait un choeur de violes voilées
S'il se pouvait un coeur què rien n'aurait vieilli
Pour dire le descort et l'amour du pays
S'il se pouvait encore une nuit étoilée
S'il se pouvait encore

Une nuit de beau temps met les ombres d'accord
Comme l'aveugle tend les cordes sans connaître
L'instrument ni le ton du ciel à la fenêtre
Ah si tu veux chantons dans ce triste décor
Ah si tu veux chantons

Je reprends le même air Amour ô phlogiston
Que le vieillard Homère avec ses yeux fermés
Disait au monde sourd lui qui n'a pas aimé
Comme il faisait grand jour alors qu'en savait-on
Comme il faisait grand jour

FRANSA'NIN BÜYÜK ACISI İÇİN

Bir perdeli kemanlar korosu olabilse
Olabilse hiç mi hiç kocamayan bir yürek
Ülkenin acısını aşkını söyleyecek
Gökyüzüne silmece yıldızlar dolabilse
Dolabilse ah birden

Hoş bir bahar gecesi eş eder gölgeleri
Telleri gerip duran kör gibi görmese de
Ne çalgıyı ne göğün rengini pencerede
Şarkılarımız sarsın ah bu hüznü yeri
Sarsın eğer dilersen

Yine aynıdır şarkım aşk ey alevli madde
Yaşlı kör Homeros'un sağır olmuş dünyaya
Haykırdığı kendisi uzaksa da sevdaya
Nasıl ışırdı güneş bilmezdik bunu hiç de
Bilmezdik bunu hiç de

Les femmes ont perdu l'image de l'amour
Dans leurs yeux défendus par des paupières Parme
Mais dimanche ou jeudi c'est tout un pour les larmes
Dans l'amour que je dis descend l'ombre des tours
Dans l'amour que je dis

L'ombre des tours qui tourne au cadran d'incendie
Sur le pavé des cours noires de la prison
Inscrit la ronde terne et lente des saisons
Ici le temps lanterne ici la mort mendie
Ici le temps lanterne

Comparer le bagnard ou le fou qu'on interne
Et le coeur qui saigna dans sa geôle de chair
Sait-il aux prisonniers parler sa langue d'air
Le ciel qui s'est baigné dans l'eau d'une citerne
Le ciel qui s'est baigné

Kadınlar yitirmişler sevdanın imgesini
Bir kapakla korunan gözlerinde ey Parma
Ama gözyaşı için aynıdır pazar cuma
Bu aşka salar işte kuleler gölgesini
Bu aşka salar işte

Bir yangın saatine yönelen bu gölgeler
Kara avlularına zindana giren.yerin
Donuk ağır rondunu kaydeder mevsimlerin
Burda ölüm dilenir burda zaman pinekler
Pinekler zaman burda

Bağlı deliye benzer bir kürek hükümlüsü
Ve etten zindanında kanayıp duran yürek
Güçte mi mahkûmlara yelli bir dil dökecek
Yıkandı bir sarnıcın.sularında gökyüzü
Yıkandı bir an orda

Est-il assez grand deuil pour que vous reveniez
La mémoire s'effeuille au vent des derniers froids
Comme un épouvantail avec les bras en croix
L'oubli courbe sa paille aux doigts bruns des vanniers
L'oubli courbe sa paille

Les mois passent L'émoi passe et le coeur déraile
Mais le printemps pour moi murmurerà toujours
Les mots d'un autre Mai parmi les mots d'amour
Je n'oublierai jamais pour ses fleurs la muraille
Je n'oublierai jamais
Les morts du mois de Mai

Yas var mı dönmen için yetecek kadar derin
Son soğuk rüzgârlarda yapraklar döker bellek
Kolları haç biçimli korkuluğa dönerek
Unutuşta çöp бүker eli sepetçilerin
Unutuşta çöp бүker

Yıl geçer coşku geçer rayından çıkar yürek
Ama bahar fısıldar bana sonsuza değin
Sözcükleri bir başka mayısla aşka değgin
Belleğimde etmiş yer o surdaki her çiçek
Belleğimde etmiş yer
Mayısta ölen gençler

CHANSON DE RÉCRÉANCE

Une nouvelle fois ce parfum d'incendie
Une nouvelle fois les caresses de l'air
Une nouvelle fois les filles étourdies
Danseront dans les prés la valse du temps clair
Une nouvelle fois revient la reverdie

Reines du crépuscule ivres comme vous l'êtes
Le soleil à regret vous fuit à reculons
Votre joue a les fards sanglants de sa palette
La nuit tarde à venir avec ses violons
Les longs soirs à nouveau cueillent la violette

Le désir au printemps joue aux dés les idées
On ne peut plus dormir sans rêver des romances
Les jours insomniaux sont pis que possédés
Car le boire d'amour est un vin de démente
Et le colin-maillard s'en va les yeux bandés

AYRILIK ŞARKISI

Bu hoş yangın kokusu dolar yine havaya
Okşayışı duyulur yine esen rüzgârın
O hoppa kızlar yine gelirler oynamaya
Açık hava dansını üstünde çayırların
Yeşerip açmış kadın yine çıkar ortaya

Esrimiş senin gibi kızıl gün eceleri
Güneş senin önünden çekilir gönülsüzce
Yanağına kanlı süs kor onun pençeleri
Gelmekte çok gecikir kemanlarıyla gece
Uzun akşamlar yine derer menekşeleri

İstek baharda oynar düşüncelerle poker
Uyunmaz düşlemeden artık içli bir türkü
Uykusuz geçen günler cin çarpmışlardan beter
Çılgınlık şarabıdır seveda içkisi çünkü
Ve gözleri bağlanmış körebe yiter gider

Tant qu'il rejaunira des genêts sur la lande
Les fous rajeuniront l'herbe d'anciens mots
Et si ce n'est Tristan qui baise Yseut d'Irlande
Je sens le sang des fleurs dans mes bras aniinaux
La tendresse d'aimer a l'accent des guirlandes

A chacun sa musique et sa merencolie
L'enchantement d'avril m'entoure et me murmure
Les paroles qui font adorer la folie
Et je sens pénétrer au défaut de l'armure
Inoubliablement l'oubli le bel oubli

Fundalıkta bitkiler sarardıkça yeniden
Yeşertir solmuşunu deliler sözcüklerin
Tristan öpmediyse Yseut'yü duyarım ben
Hayvansı kollarımda kanını çiçeklerin
Sevmenin tadı ise ses taşır çelenklerden

Herkesin türküsü de yası da özgü ona
Fısıldar şu nisanın beni saran büyüğü
Çılgınlığı sevdiren sözleri kulağıma
Duyarım unutuşun sızar o güzel yüzü
Unutulmaz biçimde zırhımın çatlağına

Le chiffre des amants au destin s'entrelace
Aux arbres confidents le coeur dit ce qu'il veut
Et les songes enfants écrivent dans la glace
Sur l'ombre d'un baiser le spectre d'un aveu
Ou des coeurs empennés aux fontaines des places

Heureux couples qui vont s'aimer au fil des eaux
Suivre sur leur miroir le vol des éphémères
Surprendre le secret du vent dans les roseaux
Et comme Perceval au jardin de sa mère
Ecouter longuement le latin des oiseaux

Karışır aşk şifresi yazgıda birbirine
O sırdaş ağaçlara yürek içini döker
Bir buza bir öpüşün gölgesi üzerine
Hortlayan aşk sözleri kondurur çocuk düşler
Ya da oklanmış kalpler alan çeşmelerine

Gider ırmak boyunca çiftler sevişmek için
Suların aynasında izler su sinekleri
Yakalayıp gizini sazlar içinde yelin
Dinlerler bağındaki o Perceval benzeri
Uzun Latincesini kuşlara özgü dilin

RICHARD COEUR-DE-LION

Si l'univers ressemble à la caserne
A Tours en France où nous sommes reclus
Si l'étranger sillonne nos luzernes
Si le jour aujourd'hui n'en finit plus

Faut-il garder le compte de chaque heure
Haïr moi qui n'avais jamais haï
On n'est plus chez soi même dans son coeur
O mon pays est-ce bien mon pays

Je ne dois pas regarder l'hirondelle
Qui parle au ciel un langage interdit
Ni s'en aller le nuage infidèle
Ce vieux passeur des rêves de jadis

ASLAN YÜREKLİ RİŞAR

Artık bir kışlaya dönmüşse evren
Tutsak kaldığımız kentimiz Tours'da
Yoncamızı düşman ise çiğneyen
Bitmiş geliyorsa gün bugün yurda

Gerekir mi günlük hesaba yatmak
Ya da kin beslemek ben ki kin bilmem
Yok bize yürekte bile sığınak
Ey ülkem bu yer mi gerçekten ülkem

Bakmamam gerekli ne kırlangıca
Yasak dille göğe seslenip duran
Ne giden buluta o vefasızca
Olup yaşlı salcı düşler kaçırın

Je ne dois pas dire ce que je pense
Ni murmurer cet air que j'aime tant
Il faut redouter même le silence
Et le soleil comme le mauvais temps

Ils sont la force et nous sommes le nombre
Vous qui souffrez nous nous reconnaissons
On aura beau rendre la nuit plus sombre
Un prisonnier peut faire une chanson

Une chanson pure comme l'eau fraîche
Blanche à la façon du pain d'autrefois
Sachant monter au dessus de la crèche
Si bien si haut que les bergers la voient

Yasak düşencemi getirmem dile
Ezgi mırıldanmam cânım türkümden
Korkmak gerek sessiz ortamdan bile
Kaçmak bozuk hava gibi hoş günden

Onlar kaba güçtür biz kalabalık
Acı çeken acı çeken bilir
Kılinamaz gece daha karanlık
Bir tutuklu türkü çağırabilir

Bir türkü var duru su gibi akan
Benzeyen geçmişin ak somununa
İsa'nın beşiği üstüne çıkan
Öyle ki çobanlar bakarlar ona

Tous les bergers les marins et les mages
Les charretiers les savants les bouchers
Les jongleurs de mots les faiseurs d'images
Et le troupeau des femmes aux marchés

Les gens du négoce et ceux du trafic
Ceux qui font l'acier ceux qui font le drap
Les grimpeurs de poteaux télégraphiques
Et les mineurs noirs chacun l'entendra

Tous les Français ressemblent à Blondel
Quel que soit le nom dont nous l'appelions
La liberté comme un bruissement d'ailes
Répond au chant de Richard Coeur-de-Lion

Her tayfa her kasap seyis ve çoban
Bilginin falcının türlü türlü
Bir nice şaklaban gölge oynatan
Ve çarşılardaki kadın sürüsü

Tüccarlar trafiğe bakan kişiler
Demiri dövenin yüncünün tümü
Telgraf tellerine çıkan işçiler
Kara madenciler duyar türkümü

Her Fransız bir Rışar kurtaran sanki
Adına ne dersin de o ozanın
Ve özgürlük kanat vuran kuş gibi
Şarkısına yanıt verir Aslan'ın

POUR UN CHANT NATIONAL

Alain vous que tient en haleine
Neige qu'on voit en plein d'août
Neige qui naît je ne sais d'où
Comme aux moutons frise la laine
Et le jet d'eau sur la baleine

*Vous me faites penser à ce poète qui s'appelait
Bertrand de Born presque comme vous*

Alain Borne un pays sans borne
Ressemble à votre poésie
Où des demoiselles choisies
Comme au beau temps de l'unicorne
Attendent un Bertrand de Born

*Qui leur chante les raisons de vivre et d'aimer les
raisons d'aimer et d'en mourir songez-y*

ULUSAL BİR EZGİ İÇİN

Alain tutar soluk soluğa seni
Ağustos ayında görülen şu kar
Bilmem ki bunca kar nereden çıkar
Kıvrımlanan koyun yünü biçimi
Andıran balina fıskiyesini
*Adı hemen hemen seninkine benzeyen o eski ozanı
anımsatıyorsun bana*

Alain Borne şiire döktüğün sözler
Gibi bir ülke var sonsuz sınırsız
Orada seçilmiş bir nice genç kız
Eski zamanlarda olana benzer
Bir Bertrand de Born'un yolunu gözler
*Kim söyler onlara yaşama ve sevme nedenlerinin ve bundan
ölme nedenlerinin şarkısını*

Bertrand mieux que Scheherazade
Savait faire passer le temps
Qui va la jeunesse insultant
Faut-il que le coeur me brise A
D'autres partir pour la croisade
*Quand mon amie aux cheveux d'or est en France et non pas à
Tyr et que vive en paix le Sultan*

Dans les boucles de mon automne
Si j'ai perdu mon bel été
Qu'importe Les eaux du Léthé
Ont le goût que l'amour leur donne
Et les baisers toujours m'étonnent
*Comme les images d'or qui se formant dans la bouche y
périssent avant d'avoir été*

Bertrand Şehrazat'tan daha da zevkli
Nasıl geçirilir bilirdi zaman
O gençliğe sövgü yağdırıp duran
İlla kalbimi mi kırmak gerekli
Haçlı seferine eller gitmeli
*Altın saçlı sevgilim Sûr'da değil Fransa'da iken bırakın barış
içinde yaşasın sultan*

Saç büklümlerinde güzümde kalan
Yitseyse güzel yazım eğer ne çıkar
Cehennem ırmağı içinde sular
Aldıkları tadı taşırlar aşktan
Ve şaşırtır beni öpüşler her an
*Oluşmadan önce var olup yok olan altın imgeler
gibi ağızda*

Mais pourtant lorsque vint la grêle
On entendit chanter Bertrand
Le péril était différent
Ou si c'étaient des sauterelles
France n'est pas une marelle
*Où pousser du ciel à l'enfer mon peuple et mon coeur comme
des cailloux faits à d'autres torrents*

Les raisons d'aimer et de vivre
Varient comme font les saisons
Les mots bleus dont nous nous grisons
Cessent un jour de nous rendre ivres
La flûte se perd dans les cuivres
*Ah sourdra-t-il de la bataille une mélodie à la taille immense de
nos horizons*

Yağan dolu nice güçlü de olsa
Duyuldu Bertrand'ın yine türküsü
Vardı tehlikenin başka türlü
Ya da çekirgeler oraya dolsa
Bir çocuk oyunu değil Fransa
*Nereye itmeli cennetten cehenneme halkımı ve kalbimi başka
sellerde oluşmuş çakıllar gibi*

Aşkın ve yaşamın nedeni bütün
Mevsimler örneği değişir gider
Bizi esrik eden mavi sözcükler
Esritemez olur bakarsın bir gün
Yiter bakırlarda sesi flütün
*Ah fışkıracak mı savaştan ufuklarımızın sonsuz genişliğinde
bir ezgi*

Le malheur m'a pris à la Flandre
Et m'étreint jusqu'au Roussillon
A travers le feu nous crions
Notre chanson de Salamandre
Mais qui saura ce cri reprendre
*Donner voix aux morts aux vivants et plonger ses doigts dans la
cendre y débaïllonner les grillons*

Il faut une langue à la terre
Des lèvres aux murs aux pavés
Parlez parlez vous qui savez
Spécialistes du mystère
Le sang refuse de se taire
*Que le long chapelet de France égrène enfin ses terribles pater
ses terribles avé*

Mutsuzluk Flandra'da çöktü içime
Sıkar boğazımı Roussillon'a dek
Haykırırız kızgın kordan geçerek
Benzer şarkımızı soba sesine
Ama bu çılgılığı kim atar yine
*Ses vermek ölülere dirilere ve daldırmak parmakları küle ve
orada circır böceklerinin dilini çözmek*

Şu toprağa bir dil vermeli insan
Yere duvarlara birer çift dudak
Ey bilenler size düşer konuşmak
Sizsiniz hep gizemlerdeki uzman
Susmaya yanaşmaz kan hiçbir zaman
*Fransa'nın uzun tespihi o korkunç "babamız" o korkunç "Selam
Meryem" dualarını sıralasın artık*

Dans les flots les bêtes marines
Les loups dans le coeur des taillis
Ont au prélude tressailli
O chanteurs enflez vos narines
D'une musique alexandrine
*Pas un brin d'herbe un souffle à perdre une minute il faut
donner l'ut de poitrine à ton pays*

Alain vous que tient en haleine
Neige qu'on voit en plein mois d'août
Neige qui naît je ne sais d'oû
Comme aux moutons frise la laine
Et le jet d'eau sur la baleine
*Vous me faites penser à ce poète qui s'appelait Bertrand de Born
presque comme vous*

Presque

comme

vous

Dalgalarda canlı bir nice hayvan
Kurtlar ormanların tâ can evinde
Titreyen çalgının her peşrevinde
Yanağın senin ey şarkı okuyan
Bir müzikle şişsin eski Mısır'dan
*Bir ot parçası yok yitirilecek bir dakika bir tek soluk yok ülkenin
göğüs do'sunu vermek gerek*

Alain tutar soluk soluğa seni
Ağustos ayında görülen şu kar
Bilmem ki bunca kar nereden çıkar
Kıvrımlanan koyun yünü biçimi
Andıran balina fıskiyesini
*Adı hemen hemen seninkine benzeyen o eski ozan
anımsatıyorsun bana*

*Hemen hemen
seninkine
benzeyen*

CONTRE LA POÉSIE PURE

*Fonle frida, fonte frida,
Fonte frida y con amor...*

Fontaine aux oiseaux fontaine profonde
Fontaine froide ainsi que les yeux sans amour
On y vient par les airs des quatre coins du monde
Jouer dans l'eau légère et la lumière blonde
Qui vous font oublier le jour

Fontaine aux oiseaux fontaine démente
Fraîche comme la mort le mensonge et le miel
Le songe de la sauge et le parfum des menthes
Dégriment du soleil dégrisent des tourmentes
Les pèlerins ailés du ciel

Le passereau le merle et la mésange
Le paon le rouge-gorge et le chardonneret
Y donnent un concert que les grands cerfs dérangent
Et que jalousement dans leurs ailes les anges
Surveillent du toit des forêts

ARI ŞİİRE KARŞI

*Fonte frida, fonte frida,
Fonte frida y con amor...*

Derin pınar başı kuşlarla dolan
Benzeyen soğuk pınar aşktan yoksun gözlere
Oynar hava yoluyla gelip sana her yandan
Hafif suda sarışın ışıktaki nice insan
Bunlar unutturur günü sizlere

Başlı kuşlu çılgın akışlı pınar
Ölüm var yalan gibi bal gibi serin olan
Ada çayının düşü nanedeki kokular
Güneş süsünden yoksun acıdan ayık kılar
O hacı kuşları göklere dolan

Serçe saka gibi kuşları yerin
İskete karatavuk tavus ve kızıl gerdan
Bir konser verir orda bozduğu geyiklerin
Ve de kanatlarıyla kıskançça meleklerin
Süzdükleri orman çatılarından

On n'y voit jamais la veuve rétive
L'aronde toute noire et son gorgerin clair
Andromaque du vent de soi-même captive
Ce doux refus ailé qui se déprend et prive
L'eau de son reflet d'air

D'un Cid oiseau chère et folle Chimène
Crains-tu de l'oublier dans l'eau froide à plaisir
Ce deuil aérien que partout tu promènes
Aronde que j'adore inhumaine inhumaine
Qui n'as pas voulu me choisir

Au disparu pourquoi rester fidèle
J'ai des ailes aussi comme ton paysan
O veuve blanche et noire Au fond des asphodèles
L'aigle fait rossignol chante pour l'hirondelle
Un long minuit de ver-luisant

Huysuz dul görünmez bir daha orda
O kapkara kırlangıç ve ak yakası onun
Olmuş kendi yelinin tutsağı Andromeda
Bu kanatlı tatlı red zincirinden kopar da
Eder suları göksel yansidan yoksun

Cid'in kuşu olan hey deli Chimène
Var mı buz gibi suda onu unutma korkun
Her yerde gezdirirsin bu havalı yası sen
Taptığım o kırlangıç yoksun insan kalbinden
Yoktu gönlü beni seçmeye onun

Bağlı kalmalıyım yitene niçin
Benim de kanadım var senin köylünün eşi
Ey akli karalı dul dibinde bitkilerin
Bülbül kesilmiş kartal şakır kırlangıç için
Bir ateş böceği yarı gecesi

Je ne crois pas à tes métamorphoses
Je ne veux de plaisir que ceux de mon malheur
C'est trop d'un rameau vert sur l'arbre où je me pose
Je m'enfuirais d'un pré pour une seule rose
C'est une insulte qu'une fleur

Où qu'elle soit je troublerai l'eau pure
Si tu me tends le feu je souffle et je l'éteins
Si tu me tends ton coeur je le jette aux ordures
Ah que le jour me blesse ah que la nuit me dure
Jusqu'aux fantômes du matin

Un seul Hector faisait une Andromaque
Un pauvre Cid Chimène et ce grand bruit du sort
Me comparer à ces forains dans leur baraque
Compte si tu le peux les étoiles du lac
Je pleure tout un ciel de morts

İnanmam senin hep başkalaşmana
Ancak mutsuzluğumdur benim istediğim zevk
Konduğum ağaçta bir yeşil dal da çok bana
Kaçarım bir çayırdan bir tane gül uğruna
Bir sövgüden başka nedir bir çiçek

Bulandırırım her pınar suyunu
Söndürürüm verdiğin ateşi üfleyerek
Yüreğini uzatsan çöpe atarım onu
Gündüz yaralar beni gecemin gelmez sonu
Sabahın korkulu düşlerine dek

Ahdromakha buldu Hector'la değer
Chimène'se garip Cid'le sesi olan kaderin
Saymak beni baraka tutan çerçiye benzer
Göldeki yıldızları say gücün varsa eğer
Ağlarım göğüne ben ölülerin

Fontaine du rêve où meurt la mémoire
Où tournent les couleurs du beau monde volant
Doux mentir de tes eaux poésie ô miroir
Fable entre les roseaux les oiseaux y vont boire
 Excepte l'oiseau noir et blanc

Si l'oiseau blessé la source méprise
Cette aronde est mon coeur et qui la va chassant
Qu'il assure sa fronde et sache qu'il me vise
Pour avoir préférant la vie à la feintise
 Préféré le sang à l'encens

Düşler çeşmesidir belleği yıkan
Uçan güzel dünyanın renkleri döner onda
Ey ayna bir şiiirdir suyundaki hoş yalan
Sazlar arası masal kuşlar su içer ordan
O akli karalı kuşun dışında

Küçümserse suyu vurgun kuş eğer
O kırlangıç kalbimdir onu vurmaya giden
Sıkı gersin yayını ve bilsin beni gözler
Verdim diye yaşama yapmacıktan çok değer
Ve yeğ tuttum diye kanı övgüden

PLUS BELLE QUE LES LARMES

J'empêche en respirant certaines gens de vivre
Je trouble leur sommeil d'on ne sait quel remords
Il paraît qu'en rimant je débouche les cuivres
Et que ça fait un bruit à réveiller les morts

Ah si l'écho des chars dans mes vers vous dérange
S'il grince dans mes cieux d'étranges cris d'essieu
C'est qu'à l'orgue l'orage a détruit la voix d'ange
Et que je me souviens de Dunkerque Messieurs

C'est de très mauvais goût j'en conviens Mais qu'y faire
Nous sommes quelques-uns de ce mauvais goût-là
Qui gardons un reflet des flammes de l'enfer
Que le faro du Nord à tout jamais saoula

Quand je parle d'amour mon amour vous irrite
Si je crois qu'il fait beau vous me criez qu'il pleut
Vous dites que mes prés ont trop de marguerites
Trop d'étoiles ma nuit trop de bleu mon ciel bleu

GÖZYAŞLARINDAN DAHA GÜZEL

Soluk almam kimine olur ölümcül keder
Bir iç acısı ile bölerim uykusunu
Uyaklarım açılan tıplar gibi öter
Öyle ki ölü bile uyanır duyup bunu

Ah şiirimde sizi sıkıyorsa tank sesi
Garip dingil sesleri varsa göğümde eğer
Nedeni melek orgu boranın sindirmesi
Ve benim şu Dünkerk'i anımsamamdır beyler

Evet düşük bir zevk bu ama ne gelir elden
İşte o düşük zevkli kişileriz hepimiz
Cehennem ateşinden izler taşıyıp gelen
Belçika birasıyla sonsuzca esrimişiz

Aşktan söz ettiğimde aşkım kızdırır seni
Havayı güzel bulsam hayır yağmurlu dersin
Ne çok papatya sarmış dersin çimenlerini
Mavi göğüm çok mavi yıldızı çok gecemin

Comme le carabin scrute le coeur qu'il ouvre
Vous cherchez dans mes mots la paille de l'émoi
N'ai-je pas tout perdu le Pont-Neuf et le Louvre
Et ce n'est pas assez pour vous venger de moi

Vous pouvez condamner un poète au silence
Et faire d'un oiseau du ciel un galérien
Mais pour lui refuser le droit d'aimer la France
Il vous faudrait savoir que vous n'y pouvez rien

La belle que voici va-t'en de porte en porte
Apprendre si c'est moi qui t'avais oubliée
Tes yeux ont les couleurs des gerbes que tu portes
Le printemps d'autrefois fleurit ton tablier

Notre amour fut-il feint notre passion fausse
Reconnaissez ce front ce ciel soudain troublé
Par un regard profond comme parfois la Beauce
Qu'illumine la zizanie au coeur des blés

Yüreği inceleyen tıplı bir genç biçimi
Ararsın sözlerimde kıymığını coşkunun
Her şeyim Pont-Neuf'üm de Louvre'um da yitmedi mi
Benden alacağı öç varmış demek ki onun

Zorlamak elinizde susmaya bir ozanı
Kürek mahkûmu etmek göklerin bir kuşunu
Ama onun elinden yurdu sevme hakkını
Alamazsınız asla bilmeniz gerek bunu

Karşımda olan güzel dur kapılar önünde
Bilmek için ben miyim seni unutan erkek
Gözlerin elindeki demetlerin renginde
Eski zaman baharı serper önüne çiçek

Aşkımız sahte miydi tutkumuz yalancıktan
İnceleyin bu alnı bu tez kararan göğü
Derin derin bakarak Beauce gibi kimi zaman
Buğdaylarda yoz otun ışığa bürüdüğü

N'a-t-elle pas ces bras que l'on voit aux statues
Au pays de la pierre où l'on fait le pain blond
Douce perfection par quoi se perpétue
L'ombre de Jean Racine à La Ferté-Milon

Le sourire de Reims à ses lèvres parfaites
Est comme le soleil à la fin d'un beau soir
Pour la damnation des saints et des prophètes
Ses cheveux de Champagne ont l'odeur du pressoir

Ingres de Montauban dessina cette épure
Le creux de son épaule où s'arrête altéré
Le long désir qui fait le trésor d'une eau pure
A travers le tamis des montagnes filtré

O Laure l'aurait-il aimée à ta semblance
Celle pour qui meurtrie aujourd'hui nous saignons
Ce Pétrarque inspiré comme le fer de lance
Par la biche échappée aux chasseurs d'Avignon

Yontularda görülen kolları yok mu onun
Taşın sarışın ekmek yapılan ülkesinde
Sen ey tatlı yetkinlik hep sürdürür durursun
Racine'in gölgesini çocukluk bölgesinde

Gülümsemesi Reims'in düzgün dudaklarında
Güneşini andırır hoş bir akşam sonunun
Yansın diye ermişler cehennemini korunda
Üzüm sıkmacı kokar şampanya saçı onun

Bu taslağı yaratan Ingres'deki yetenek
Onun omzu içinde susuzluğundan ölür
Pınarın hazinesi olan o uzun istek
O pınar ki dağların eleğinden süzülür

Ey Laure sana benzetip düşer miydi bir aşka
Bize kanlar döktüren şu kızımız yurt için
Yüreğin ok gibi deldiği şu Petrarca
Papa'nın avcısından kurtulmuş bir meralin

Appelez appelez pour calmer les fantômes
Le mirage doré de mille-et-un décors
De Saint-Jean-du-Désert aux caves de Brantôme
Du col de Roncevaux aux pentes du Vercors

Il y a dans le vent qui vient d'Arles des songes
Qui pour en parler haut sont trop près de mon cœur
Quand les marais jaunis d'Aunis et de Saintonge
Sont encore rayés par les chars des vainqueurs

Le grand tournoi des noms de villes et provinces
Jette un défi de fleurs à la comparaison
Qui se perd dans la trace amoureuse des princes
Confond dans leur objet le rêve et sa raison

O chaînes qui barraient le ciel et la Durance
O terre des bergers couleur de ses raisins
Et Manosque si douce à François roi de France
Qu'il écrivit son nom sur les murs sarrazins

Çağırın hayaletler yatışsın diye yine
Altınsı serabını binbir çeşit çevrenin
Şu Saint-Jean-du-Désert'den Brantôme mahzenlerine
Roncevaux boğazından Vercors sırtına değin

Kurulmuş nice düş var Arles'dan esen rüzgârda
Sertçe söylenmeyecek kadar kalbime yakın
Aunis'in ve Saintonge'un solmuş bağları daha
Çizik çizik dururken tanklarıyla düşmanın

Kent ve il adları var büyük yarışlar eden
Benzetmeye bir çiçek küstahlığı verir bu
Kralların sevdalı izinde yitip giden
Ve karışır böylece düşle usun konusu

Ey bağlayan zincirler göklerle o ırmağı
Ey çobanlar toprağı rengi üzümüne benzer
Ve ey kral François'nin o denli bayıldığı
Müslüman surlarına adını kazdığı yer

Moins douce que tu n'es ma folle ma jalouse
Qui ne sais pas te reconnaître dans mes vers
Arrêtons-nous un peu sur le seuil de Naurouze
Où notre double sort hésite entre deux mers

Non tu veux repartir comme un chant qui s'obstine
O t'en vas-tu Déjà passé le Mont Ventoux
C'est la Seine qui coule en bas et Lamartine
Rêve à la Madeleine entre des pommiers doux

Femme vin généreux berceuse ou paysage
Je ne sais plus vraiment qui j'aime et qui je peins
Et si ces jambes d'or si ces fruits de corsage
Ne sont pas au couchant la Bretagne et ses pins

Gorgerin de blancheur où ma bouche mendie
Cidre et lait du bonheur Plénitude à dormir
Pour toi se crèveront secrète Normandie
Les soldats en exil aux ruines de Palmyre

Senin tadın yok onda ey kıskancım çılgınım
Dizelerimde sensin kendini tanımayan
Naurouze'un eşğinde biraz duralım canım
Yazgımızı çift deniz arasında sallayan

Hayır süren bir ezgi gibi gitmek istersin
Nereye gideceksin geçtiğimiz Ventoux'dur
Aşağıda Seine akar ve Madlen'i Lamartine
Elma ağaçlarının ardında düşler durur

Kadın bir cömert şarap tablo ya da salıncak
Bilmez oldum gerçekten sever çizerim kimi
Bu göğüs yemişleri bu altın iki bacak
Gün batımı Brötanya ve çamları değil mi

Ağzımın dilendiği o bembeyaz yakalılık
Mutluluk süt ve meyi doymak uyuyasıya
Senin için ölecek sürgün askerler artık
Tadmor öğrenlerinde ey gizli Normandiya

Je ne sais plus vraiment où commencent les charmes
Il est des noms de chair comme les Andelys
L'image se renverse et nous montre ses larmes
Taisez-vous taisez-vous Ah Paris mon Paris

Lui qui sait des chansons et qui fait des colères
Qui n'a plus qu'aux lavoirs des drapeaux délavés
Métropole pareille à l'étoile polaire
Paris qui n'est Paris qu'arrachant ses pavés

Paris de nos malheurs Paris du Cours-la-Reine
Paris des Blancs-Manteaux Paris de Février
Du Faubourg Saint-Antoine aux coteaux de Suresnes
Paris plus déchirant qu'un cri de vitrier

Fuyons cette banlieue atroce où tout commence
Une aube encore une aube et peut-être la vie
Mais l'Oise est sans roman la Marne sans romance
Dans le Valois désert il n'est plus de Sylvie

Bilmez oldum doğrusu nerde başlar güzellik
Etli canlı adlar var Andelys'ler biçimi
İmgenin gözyaşları görünür bize devrik
Susun susun ah Paris yitirdim Paris'imi

O kent ki şarkılıdır o kent ki öfkeli
Tüm bayrakları artık leğende ıslak kalan
Kutup yıldızı gibi parlayan o başşehir
Ancak kaldırımları sökerken Paris olan

Mutsuzluklar Paris'i, geziler Paris'i
Ak Mantolar Paris'i, şubat ayı Paris'i
Saint-Antoine semtinden Seine yöresine değin
Bir camcı çılgılığınan daha tiz çıkan sesi

Her şeyin başladığı bu korkunç semtten kaçsak
Art arda şafakların ve yaşamın belki de
Ama Oise öyküsüz Marne'sa türküsüz ırmak
Artık orman perisi yok bu ıssız bölgede

Créneaux de la mémoire ici nous accoudâmes
Nos désirs de vingt ans au ciel en porte-à-faux
Ce n'était pas l'amour mais le Chemin des Dames
Voyageur souviens-toi du Moulin de Laffaux

Tu marches à travers des poussières fameuses
Poursuivant devant toi de pays en pays
Dans la forêt d'Argonne et sur les Hauts-de-Meuse
L'orient d'une gloire immortelle et trahie

Comme un chevreuil blessé que le fuyard fléchisse
L'oeil bleu des mares veille au sous-bois fléché d'or
Halte sur le chemin du banni vers la Suisse
Au pays de Courbet qu'aime la mandragore

Je t'ai perdue Alsace où quand le Rhin déborde
Des branches éblouis tombent droit les faisans
Où Werther à Noël pour un instant s'accorde
D'oublier sa douleur avec les paysans

Belleğin mazgalları dayadık biz burada
Genç isteklerimizi o çürük gökyüzüne
Kadınlar Yolu'ydu bu ama değildi sevda
Ey gezgin o değirmen dönsün anında yine

Ünlü toza toprağa bata çıka yürürsün
İzleyerek ülkeden ülkeye durmaksızın
Ormanında Argonne'un tepelerinde Meuse'ün
Doğuşunu ölümsüz ve satılmış bir şanın

Sanki kaçak bir erin okla vurduğu ceylan
Altın oklu ormanda mavi gözü derenin
Dur sürgünün yolunda İsviçre'ye doğrulan
Dağ otunun sevdiği ülkesinde Courbet'nin

Rhin taşınca yitirdim Alsace o yerde seni
Büyülenmiş dallardan düştüğü sülünlerin
Gelir o yere Wertner unutmaya derdini
Noel'de köylülerle biraz konuşmak için

L'orage qui sévit de Dunkerque à Port-Vendre
Couvrira-t-il toutes les voix que nous aimons
Nul ne pourrait chasser la légende et reprendre
La bauge de l'Ardenne aux quatre fils Aymon

Nul ne pourrait de nous chasser ce chant de flûte
Qui s'élève de siècle en siècle à nos gosiers
Les lauriers sont coupés mais il est d'autres luttes
Compagnons de la Marjolaine Et des rosiers

Dans les feuilles j'entends le galop d'une course
Arrête-toi fileuse Est-ce mon coeur trop plein
L'espoir parle à la nuit le langage des sources
Ou si c'est un cheval et si c'est Duguesclin

Qu'importe que je meure avant que se dessine
Le visage sacré s'il doit renaître un jour
Dansons ô mon enfant dansons la capucine
Ma patrie est la faim la misère et l'amour

O sert bora Dünkerk'ten dağlara değin vuran
Sevdiğimiz seslerin boğacak mı hepsini
S ylenceyi kovamaz o d rt Aymon oğlundan
Alamaz geriye hiç kimse o Ardenne pisliğini

Bu fl t ezgisini kovamaz bizden kimse
O y zyıldan y zyıla boğazımızdan  ıkan
Başka nice kavga var defneler kesilmişse
Marjolaine yoldaşları g llerde birer fidan

Duyarım bir d rttnalı içinde yaprakların
Dur ey y n eğiren kız y reğim mi  ok dolu
Umut d ker dilini geceye kaynakların
ş valye Duguesclin mi yoksa bir kısrak mı bu

Ne  ıkar daha  nce gelse de bana  l m
Yeniden doğacaksa o kutsal y z ufkumda
Din  i eği dansına kalkalım gel ey g l m
Yurdum a lıktır benim yokluktur ve de sevda

IMITÉ DE CAMOËNS

Que cherchez-vous de moi perpétuels orages
De quels combats encore allez-vous me berner
Lorsque le temps s'enfuit pour ne plus retourner
Et s'il s'en retournerait n'en reviendrait plus l'âge

Les ans accumulés vous disent bon voyage
Eux qui légèrement nous passent sous le nez
A des désirs égaux inégalement nés
Quand le vouloir changeant n'en connaît plus l'usage

Ce que je chérissais jadis a tant changé
Qu'on dirait autre aimer et comme autre douloir
Mon goût d'alors perdu maudit le goût que j'ai

Ah quel espoir trompé d'une inutile gloire
Me laisserait le sort ni ce temps mensonger
Qui guette mon regret comme un château la Loire

OZAN CAMOËNS'E ÖYKÜNME

Ne istersiniz benden bitmez boralar çığlar
Hangi savaşınızla avunurum boş yere
Kaçıp gidince zaman hiç dönmemek üzere
Dönseydi de bir daha geri gelmezdi çağlar

Birikmiş yıllar sizi uğurlamaya çıkar
Burnunuzun dibinden uçar giderler göğ
Eşitsiz doğmuş olan nice eşit isteğe
Kullanılmaz olunca kaypak istenççe bunlar

Dün bayıldığım şeyler o denli değişti ki
Sevda başka görünür acı başka insana
Uğrar eski zevkimin lanetine şimdiki

Hangi boş umudunu bomboş bir şanın bana
Bırakır kahpe felek Loire'a bakan sanki
Bir şato gibi bakan yanıp yakılışına

LANCELOT

Ce siècle a sur la mort quarante-deux fenêtres
Les nègres se sont tus dans Montmartre obscurci
Le jeune amour n'a plus les sanglots de la scie
Songe des jours naissants vais-je vous méconnaître

Aimant passionnément les dessins animés
Les fados portugais et le film en couleur
La beauté d'aujourd'hui porte de sombres fleurs
Et parle du soleil avec des yeux fermés

On ne sait plus par coeur les paroles latines
On ne sait plus jouer de la muse de blé
La machine du temps monstre mal assemblé
Prend à l'aube d'hiver le genre guillotine

LANCELOT

Çağın ölüme açık kırk iki penceresi
Zenciler sustu artık karartılmış Montmartre'da
Hıçkırılmaz oldu şimdi bıçkı gibi genç sevda
Doğan günlerin düşü tanımaz mıyım sizi

Tutkular yarattığı için çizgi filmler
Portekiz türküleri renkli filmler bizde
Koyu çiçekler açar güzellik günümüzde
Ve güneşten gözünü kapatarak söz eder

Kimse ezberlemiyor artık Latince sözler
Buğday perilerine söyletemiyor şarkı
İyice sıkılmamış korkunç zamanın çarkı
Kış şafağında bir tür darağacına benzer

Ah se griser des airs italiens qu'aima
Stendhal Le violon ne peut plus satisfaire
Qui saisit dans ses doigts la musique des sphères
Et rivalise avec l'orgue de cinéma

Perfectionnement des polkas mécaniques
La radio descend du ciel sans escalier
Dans le malheur commun mon malheur singulier
Tourne de ville en ville une aiguille ironique

J'écoute les appels d'un monde qui se noie
Un fou-rire nerveux des pleurs à tour de rôle
J'écoute la grand'messe après le music-hall
Madame Butterfly et le Tango Chinois

Ah Stendhal'in sevdiği İtalyanca ezgiler
Onlarla esrikleşmek doyurmaz artık keman
Parmağı evrendeki müziği yakalayan
Ve sinema orguyla yarışa giren yer yer

Mekanik polkalarda olur türlü gelişme
Radyo iner göklerden merdiveni yoksa da
Tek olan mutsuzluğum şu ortak mutsuzlukta
Döndürür kentten kente alay dolu bir iğne

Kulağımda çılgılığı boğulan bir dünyanın
Sinirli bir kahkaha sonra nice hıçkırık
Kiliseye giderim konserden sonra artık
Dinleyip ezgisini bir tangoyla aryanın

Rêve des jeunes gens qui vont au cours de danse
Univers camouflé par les mots des chansons
Va cacher tes sanglots dans les draps des boxons
J'ai soupé des flonflons de cette décadence

Il se fait de nos jours de folles chanteries
On dirait que le ciel est troué de clameurs
Cependant celui-là rime sa male humeur
Celui-ci dit des fleurs l'autre des féeries

Ce jongleur disputant d'iambe et d'anapeste
L'équarrisseur déjà l'emporte à son crochet
Qu'il agite toujours ses fragiles hochets
Et regarde les morts sans comprendre la peste

Ey dans dersleri alan gençlerin düşlediği
Ve şarkı seslerinin örttüğü saklı evren
Gizle gözyaşlarını kara çarşafılara sen
İçtim ben bu çöküşte fonfon eden müziği

Edilir günümüzde ne çılgınca cümbüşler
Sanki deler gökleri onlardaki uğultu
Kimi uyağa döker içindeki barutu
Kimi çiçek adları kimi masallar söyler

Kaldırır asar kasap öfkeyle bir çiviye
Söz açan hokkabazı antik çağ koşuğundan
Kırılğan şıkşığıyla her an oyun oynayan
Ve vebayı görmeyen bakıp onca ölüye

Roucoule oiseau tandis que le bateau se fend
Le naufrage est acanthe au peintre ou saxifrage
Pour le musicien saxophone est l'orage
L'an mil a-t-il troublé dans leurs jeux les enfants

Mais quel chant éternel à ces échos modernes
Mêle une plante amère et marie au destin
Les instruments nouveaux de nos nouveaux instincts
J'ai des secrets pareils à des drapeaux en berne

On peut me harceler que suis-je qu'ai-je été
Je me souviens d'un ciel d'un seul et d'une reine
Et pauvre qu'elle soit je porterai sa traîne
Je n'ai pas d'autre azur que ma fidélité

Gemi parçalanırken sen kuğurda ey kumru
Kaza bir dağ yoncası ya ottur bir ressama
Saksofon sesi olur müzisyene fırtına
Bin yılı çocukların oyununu bozdu mu

Ya bu modern seslere hangi ölümsüz ezgi
Katar acı bir bitki eşi edip kaderin
Yeni araçlarını yeni içgüdülerin
Gizlerim var yarıya inmiş bayraklar gibi

Neyim ben neydim diye olur hor görüldüğüm
Belleğimde yer etmiş bir tek gök bir tek ece
Taşırım eteğini yoksul olsa da nice
Bağlılığımdan başka yok benim mavi göğüm

Je suis ce chevalier qu'on dit de la charrette
Qui si l'amour le mène ignore ce qu'il craint
Et devant tous s'assit parmi les malandrins
Comme choisit mourir Jésus de Nazareth

Ma Dame veut savoir que rien ne m'humilie
Par elle demandé tout s'en métamorphose
Elle exige de moi de si terribles choses
Qu'il faut que mon coeur saigne et que mon genou plie

On me verra trembler mais non pas lui faillir
Toujours placer amour plus haut qu'honneur Certain
Que la nuit n'est pas longue à cause du matin
Et je saurai baisser le front pour obéir

Araba şövalyesi denilen kişiyim ben
Aşkın çağrısı varsa yola düşen korkmadan
Ve herkesin önünde hırsızlarla oturan
Nasıl çekinmemişse orda İsa ölümden

Sultanım bilmek ister beni üzen şey yok mu
O isteyince her şey geçer bir değişimden
Öyle de korkunç şeyler ister durur ki benden
Yüreğimi kanatır çökertir dizimi bu

Titrediğim olsa da kusur işlemem ona
Her an tutarım aşkı onurdan daha yüce
Belli ki uzun sürmez sabah yüzünden gece
Boynumsa kıldan ince olur her buyruğuna

Sortir nu dans la pluie et craindre le beau temps
Si je suis le plus fort le plus faible paraître
Me tenir à côté de l'étrier du traître
Et feindre la folie ainsi que fit Tristan

Soleil du devenir brûlante discipline
J'aime et ne dirai qui d'une amour aveuglée
Et comme Baudelaire aima la sang-mêlée
Riez gens sans amour qu'à rire tout incline

Vous pouvez me frapper en voici la saison
Riez de mon silence et souillez ma figure
Je ne pratique pas le pardon des injures
Lorsque je ne dis rien c'est que j'ai mes raisons

Yağmurda çıplak gezip hoş havadan çekinmek
En güçlü kişi olsam güçsüz görünmek yine
Destek olmak hainin atına binmesine
Ve Tristan örneği çılgın gibi görünmek

Oluşumun güneşi yakıcı sıkı düzen
Severim ama demem kör bir sevdıyla kimi
Baudelaire'in sevdiğince melez sevgilisini
Gülün aşksız insanlar her şeye gülüveren

Vurun bakalım bana tam sırasıdır vurun
Gülün suskunluğuma yüzüme tükürerek
İşim değildir benim sövgüleri hoş görmek
Tek söz söylemiyorsam nedenleri var bunun

Et pareil à l'oiseau que l'on cloue à la porte
Ce que vous affirmez regardez je le nie
Vous êtes sûrs de vous étant les impunis
Je ne répondrai pas aux gens de votre sorte

Puisque vivre n'a su me saouler de la vie
Et qu'on n'est pas tué d'une grande douleur
Préparez les couteaux Voici le rémouleur
François le roi François n'est pas mort à Pavie

Souffrir n'a pas de fin si ce n'est la souffrance
Qui s'engendre et se meurt comme un phénix navré
Ses feux embraseront ce monde à reméré
La cendre en gardera le parfum de la France

Et les passants du ciel en parleront entre eux
O terre où je naquis couleur de mes blasphèmes
En étrange pays dans mon pays lui-même
Je sais bien ce que c'est qu'un amour malheureux

Kapıya çivilenmiş kuşa dönsem de yine
Bakın hayır diyorum evet dediğinize
Ceza görmez olunca özgüven gelmiş size
Ben yanıt bile vermem sizin gibilerine

Madem esritemedi gönlümü yaşamak da
Ve madem öldürmedi büyük bir acı bizi
Hazır olun bıçaklar gördük bileycimizi
Kral François öldü Pavia'dan uzakta

Acı çekmek sonsuzdur bir acı değilse bu
Canı yanmış bir Anka gibi ölüp dirilen
Bu ödünç dünya onun yanacak ateşinden
Küllerinde kalacak Fransa'nın kokusu

Ve gökteki yolcular hep ondan söz edecek
Sen ey doğduğum toprak sövgümün rengindeki
Yabancı ülkedeyim kendi yurdunda sanki
Çok iyi bilirim ben mutsuz sevda ne demek

CANTIQUE A ELSA

ELSA'YA AĞIT

CANTIQUE A ELSA

1. Ouverture

Je te touche et je vois ton corps et tu respires
Ce ne sont plus les jours du vivre séparés
C'est toi tu vas tu viens et je suis ton empire
 Pour le meilleur et pour le pire
Et jamais tu ne fus si lointaine à mon gré

Ensemble nous trouvons au pays des merveilles
Le plaisir sérieux couleur de l'absolu
Mais lorsque je reviens à nous que je m'éveille
 Si je soupire à ton oreille
Comme des mots d'adieu tu ne les entends plus

Elle dort Longuement je l'écoute se taire
C'est elle dans mes bras présente et cependant
Plus absente d'y être et moi plus solitaire
 D'être plus près de son mystère
Comme un joueur qui lit aux dés le point perdant

ELSA'YA AĞIT

1. Ön ezgi

Dokunduğum tenindir dinlediğim soluğun
Geçmiş günlerde kaldı artık ayrı yaşamak
Sensin ortada dönen ben olmuşum uyruğun
Kara günde olsun ak günde olsun
Yine olmamıştın sen gönlüme bunca uzak

Birlikte buluyoruz tansıklar ülkesinde
Mutlak'ın rengindeki ciddi ânını hazzın
Ama ben uyanıp da yüzyüze geldiğimizde
Fısıldarsam sana bir iç çekip de
Vedaya benzer bir söz artık onu duymazsın

Dinlerim kadınının susuşunu uyurken
Kollarımdaki odur ama bu yüzden orda
Daha bir yitiktir o daha bir yalnızım ben
Gizine yaklaşmış olmam yüzünden
Yenik sayıyı gören kişi gibi kumarda

Le jour qui semblera l'arracher à l'absence
Me la rend plus touchante et plus belle que lui
De l'ombre elle a gardé les parfums et l'essence
Elle est comme un songe des sens
Le jour qui la ramène est encore une nuit

Buissons quotidiens à quoi nous nous griffâmes
La vie aura passé comme un air entêtant
Jamais rassasié de ces yeux qui m'affament
Mon ciel mon désespoir ma femme
Treize ans j'aurai guetté ton silence chantant

Onu yine var eder görünen gün ışığı
Kendinden de etkili geri veriyor bana
Gölgeden kalmış ona bir hoş koku artığı
Bir duyu düşüdür onun varlığı
Daha gecedir sabah yine can veren ona

Tırmık yedi tenimiz gündelik dikenlerden
Baş ağrıtan bir ezgi oldu eski yaşamım
Susadığım gözlere doymadan gelip geçen
Kırık umudum sen karım göğüm sen
O şakıyan suskunu on üç yıl aramışım

Comme le coquillage enregistre la mer
Grisant mon coeur treize ans treize hivers treize étés
J'aurai tremblé treize ans sur le seuil des chimères
Treize ans d'une peur douce-amère
Et treize ans conjuré des périls inventés

O mon enfant le temps n'est pas à notre taille
Que mille et une nuits sont peu pour des amants
Treize ans c'est comme un jour et c'est un feu de paille
Qui brûle à nos pieds maille à maille
Le magique tapis de notre isolement

Ezgi içtiği gibi denizde bir kavgının
Esritip iç acımı on üç yıl her mevsimde
On üç yıl titremişim eşiğinde sanrının
O kekre otunu tadıp kaygının
On üç yıl kaç tehlike savmışım düşlemimde

Hey gülüm boyumuza yetişmez bizim zaman
Binbir gece ne azdır sevişen çiftler için
On üç yıl sanki bir gün sanki parlayan saman
Altımızda düğüm düğüm kavuran
Büyülü halısını kopuk ilişkimizin

2. Les belles

Scharriar Scharriar que la hache s'arrête
O monde condamné déjà le sol lui faut
Une histoire d'amour Dernière cigarette
Et c'est une chanson secrète
Qui fait au bord du ciel hésiter l'échafaud

Amants écartelés quelle pire aventure
Craindre que cette mort de l'absence essayée
Naguère à cette guerre où les baisers se turent
Mort de ne plus se voir torture
De toutes les chansons trop chèrement payée

Il n'est plus d'île heureuse au coeur des mers du Sud
Voici l'aurore atroce et l'oiseau du matin
Voici l'heure venue où nulle solitude
Nul Harrar et nulle Bermude
Ne sauront abriter l'homme ni son destin

2. Güzeller

Sharriar hey Sharriar dursun artık şu balta
Ey hüküm giymiş dünya topraktır yeri onun
Yakılan son sigara acı biten bir sevda
Giyotini göğün bir kıyısında
İnerken duraksatan gizli şarkısı bunun

Parçalanmış âşıklar bu ne alın yazısı
Korkutur öpüşlerin sustuğu bu savaşta
Yaşanmış kopukluğun gün gelip hortlaması
O tüm şarkıların ağır cezası
Olarak kendisini artık görmez oluşta

Güney denizlerinde kalmamış mutlu ada
İşte o iğrenç şafak işte o sabah kuşu
Gelip çatmıştır artık hiçbir ıssız diyarda
Hiçbir Bermuda'da hiçbir Harrar'da
İnsan ve yazgısının yer bulamaz oluşu

Puisque rien ne l'abrite eh bien qu'il se consume
Sa revanche du moins est dans l'éclat du feu
Vaincu mais des vainqueurs la mer lave l'écume
Un jour on saura que nous fûmes
Nous deux ô mon amour et que saura-t-on d'eux

Si leurs lèvres n'avaient au dessus du grimoire
Francesca Paolo formé dans l'infini
Aux Amours Lancelot cet immortel fermoir
Qui donc garderait la mémoire
Qu'il fut une cité du nom de Rimini

L'ombre de Bérénice est plus que Rome grande
De Vérone sanglante il reste un seul tombeau
Et de l'Alpe homicide une odeur de lavande
Fortes comme la mort légendes
Le clair de nos baisers fera le ciel plus beau

Gitsin kendini yaksın insan madem ki yersiz
Öcü alevde olsun parlar bu yeni işin
Ne var ki yenenlerin terini yıkar deniz
Elbet bilinir ki bir gün ikimiz
Var olduk ey sevgili ya onları kim bilsin

Dökülmese büyüğü sözler dudaklarından
Anan sonsuzda ermiş Francesca Paolo'yu
Ölümsüz fermuarı Lancelot aşklarından
Belleklerde kalır mıydı o zaman
Adı Rimini olan bir kentin var olduğu

Bérénice'in gölgesi Roma'dan da kocaman
O kanlı Verona'dan bir tek gömüt kalmıştır
Bir lavanta kokusu kanlı Alp otlığından
Masallar var ölüm gücünde olan
Öpüşlerimiz göğü daha tatlı ıştır

Tant pis si le bateau des étoiles chavire
Puisqu'il porte ton nom larguez larguez les ris
On le verra briller au grand mât du navire

Alors Hélène Laure Elvire

Sortiront t'accueillir comme un mois de Marie

Elles diront Elsa comme un mot difficile
Elsa qu'il faut apprendre à dire désormais
Elsa qui semble fait d'un battement des cils

Elsa plus doux que n'est Avril

Elles diront Elsa que c'est un mois de Mai

Elles diront Elsa sans que ça soit étrange
Comme un tapis en Perse une soie à Lyon
Comme à Cordoue un soir qui fleure les oranges

Comme un tilleul près d'une grange

Et la poussière d'or aux yeux des papillons

Yıldızların gemisi batarsa olur yazık
Madem adın var onda makarayı koyverin
Bu ad parıldar durur ana direkte artık
O zaman Elvire kız Helen Laura'cık
Yortu kutlarmış gibi çıkar karşına senin

Kızlar Elsa diyecek zor bir sözcükmüş gibi
Artık Elsa demeyi öğrenmeli ağızlar
Kirpik vuruşlarından örülmüş Elsa sanki
Nisanın tadından çok Elsa'nınki
Benzetecek Elsa'yı mayıs ayına kızlar

Elsa diyecek onlar doğal söz eder gibi
İran'da halı kadar Lyon'da ipek kadar
Kurtuba'da portakal kokar akşam der gibi
Ambar yanında ıhlamur der gibi
Ve gözü altın tozu yüklü kelebek kadar

Elles diront Ces yeux sont les yeux qui lui plurent
Et moi je serai la qui nouerai ton soulier
Entre elles murmurant Elvire cette allure
 Hélène cette chevelure
Ont Laure je ne sais quel charme familier

Etaient-elles deux soeurs que je crois la connaître
Différente et semblable à l'autre bien-aimée
Or l'une a des yeux d'or et l'autre deux fenêtres
 Ouvrant sur l'être et le non-être
Le criminel azur d'un rêve de Crimée

Oui deux soeurs qu'uniront ici mes stratagèmes
Et Lili comme toi faite pour les chansons
Ecoute à tout jamais son poète que j'aime
 Mort un beau soir sur son poème
Que les enfants perdus chantent à leur façon

Diyecekler bu gözler onun sevdiği gözler
Bense bağlayacağım pabuçlarını senin
Fısıldaşacak kızlar Laura bir kuşa benzer
Elvire'in saçları sanki mücevher
Cana yakın havası anlatılmaz Helen'in

İki bacı mıydılar biri tanıdık yüzlü
Hem benzer hem benzemez sevgili kardeşine
Biri altın gözlüydü biri pencere gözlü
Bir Kırım düğünün suçlu gökyüzü
Açılırdı onlarda varlık yokluk içine

Bağlayacak onları ettiğim kurnazlıklar
Ve Lili sencileyin doğan şarkılar için
Sevdiğin ozanını dinler sonsuza kadar
Türküsunü söyler yitik çocuklar
O ozanın üstünde öldüğü şiirinin

Mais ne reparlons plus de ce qui te chagrine
Une étoile de glace a perlé sur ta joue
Les pleurs de l'empyrée ont l'air d'aigues-marines
Et les sanglots de ta poitrine
Tournent au fond du ciel un désespoir de roues

Vous qui nous survivez comme à l'avare l'or
Vous à qui l'homme voue un culte de dolie
Dites à mon amour qu'il ne se peut forclore
Elvire Hélène Lili Laure
Et portez-la parée à sa périhélie

Ama bitmeli artık seni üzen bu sözler
Buzdan olma bir yıldız incilenmiş gamzende
Uzayın gözyaşları mavi zümrüte benzer
Hıçkıran göğsünü dolduran sesler
Bir çark umutsuzluğu çevirir gökyüzünde

Siz ki ömrü cimriden uzun altın biçimi
Bizden çok yaşarsınız görüp ermiş saygısı
Söyleyin aşkıma ki olmayacak bitimi
Siz ey Laura Elvire Helen ve Lili
Salın günberisine süsleyerek o kızı

3. La constellation

Aucun mot n'est trop grand trop fou quand c'est pour elle
Je lui songe une robe en nuages filés
Et je rendrai jaloux les anges de ses ailes
De ses bijoux les hirondelles
Sur la terre les fleurs se croiront exilées

Je tresserai mes vers de verre et de verveine
Je tisserai ma rime au métier de la fée
Et trouvère du vent je verserai la vaine
Avoine verte de mes veines
Pour récolter la strophe et t'offrir ce trophée

Le poème grandit m'entraîne et tourbillonne
Ce Saint-Laurent pressent le Niagara voisin
Les cloches des noyés dans ses eaux carillonnent
Comme un petit d'une lionne
Il m'arrache à la terre aux patients raisins

3. Yıldız Burcu

Ona değgin hiçbir söz olmaz büyük ve cılgın
Buluttan örme giysi düşlerim ben üstünde
Ve kiskancı kılarım meleği kanadının
Kırlangıcı boyun takılarının
Sürgün duyar kendini çiçekler yeryüzünde

Dizeler öreceğim camdan ve çiçeklerden
Uyak dokuyacağım tezgâhında perinin
Yelin ozanı olup damarımda yeşeren
Yararsız yulafı saçacağım ben
Koşuklar derip sana utkumu sunmak için

Şiir büyür sürükler beni bir anaforda
Saint-Laurent nehri gibi Niagara'yı sezen
Boğulanların çanı çığlık atar sularda
Bir aslan yavrusu benzeri orda
Söker beni üzümü sabırlı kara yerden

Voici le ciel pays de la louange énorme
C'est de tes belles mains que neige la clarté
Etoile mon étoile aux doigts de chloroforme
Comment veux-tu que je m'endorme
Tout me ramène à toi qui m'en semble écarter

Et parlant de tes mains comment se peut-il faire
Que je n'en ai rien dit moi qui les aime tant
Tes mains que tant de fois les miennes réchauffèrent
Du froid qu'il fait dans notre enfer
Primevères du coeur promesses du printemps

Tes merveilleuses mains à qui d'autres rêvèrent
Téméraires blancheurs oiseaux de paradis
Et que jalousement mes longs baisers révèrent
Automne été printemps hiver
Tes mains que j'aime tant que je n'en ai rien dit

İşte koca övgüler ülkesi olan gökler
O güzel ellerinden ılık yağar kar gibi
Yıldız yıldızım benim parmağı sanki eter
Gecelerim artık uykusuz geçer
Senden ayıran her şey sana götürür beni

Sürerken ellerinin tutkusu içimde
Nasıl tek sözcük etmem ben onlara ilişkin
Onlar ki ısınmıştı nice kez ellerimde
Bizde süren soğuk bir cehennemde
Bahar öncüsü onlar çiçekleri yüreğin

Başkaları düş kurdu güzel ellerin için
Korkusuz ak varlıklar cennet kuşları onlar
Kıskançça yücelttiği uzun öpüşlerimin
İçinde yaşanan bunca mevsimin
Değinmedim onlara tapındım da o kadar

Le secret de ces mains au delà de notre âge
Mènera les amants qui parleront de nous
Mais qu'est un beau soleil à qui n'a vu l'orage
 Sans le désert qu'est le mirage
On sait un pays grand lorsqu'il est à genoux

Aux misères sans nom de ce temps misanthrope
Je lierai notre amour afin que nos neveux
Tournant vers sa lueur leurs yeux héliotropes
 Comprennent la nuit de l'Europe
Au braséro flambant qu'y forment tes cheveux

Dans le ciel désastreux d'un jeune Herculaneum
Brûlante toison d'or comme un champ de colza
Le premier je décris et le premier je nomme
 Hier inconnue aux astronomes
Ta constellation Chevelure d'Elsa

Sürüklenip gidecek gizinde bu ellerin
Bizi anan âşıklar öteye çağımızdan
Ama bora görmeyen güzel günü ne bilsin
Serap nedir çölü görmeyen için
Tanınır büyük ülke yenik düştüğü zaman

Adsız yıkımlarında bu insan sevmez çağın
Bağlarım aşkımızı tâ ki duyup şavkında
Günebakan gözleri bir sonraki kuşağın
Avrupa'da süren geceye baksın
Saçlarının orada çıkardığı yangında

Genç bir Herculanum'un yıkım dolu göğünde
Yakıcı altın saçlar sanki bir demet kolza
Benim, ilk tanımlayan ilk adını veren de
Gökbilime giren daha geçende
Yıldız burcunu senin saçların diye Elsa

Tu déconcerteras sur la carte stellaire
Les tireurs d'horoscope et leurs calculs peureux
Lèche-ciels empressés prophétisant pour plaire
Prêts à donner la couronne vallaire
Au premier chien couchant s'il est soldat heureux

Aéroport d'espoir tes phares font surgir
Un destin raturé dans ses douze maisons
Et l'on voit s'élever comme un bel autogyre
Le nouvel an de notre Hégire
Dans les mèches de feu que tu fais aux prisons

Altüst edeceksin sen göge bakan falcının
Korkak hesaplarını yıldızlar dizgesinde
Gök yalayan dalkavuk yazgılar yalvacının
O veren tümünü kral tacının
İlk yatacak köpeğe eğer mutlu askerse

Umut havaalanı olup kılar belirgin
Silinmiş bir yazgıyı farın on iki yerde
Güzel bir uçak gibi çıkar göklere değin
Yeni yıl gecesi Hieret'mizin
Zindanlarda ördüğün alevden buklelerde

4. Ce que dit Elsa

Tu me dis que ces vers sont obscurs et peut-être
Qu'ils le sont moins pourtant que je ne l'ai voulu
Sur le bonheur volé fermons notre fenêtre

De peur que le jour n'y pénètre
Et ne voile à jamais la photo qui t'a plu

Tu me dis Notre amour s'il inaugure un monde
C'est un monde où l'on aime à parler simplement
Laisse là Lancelot Laisse la Table Ronde

Yseut Viviane Esclarmonde
Qui pour miroir avaient un glaive déformant

Lis l'amour dans mes yeux et non pas dans les nombres
Ne grise pas ton coeur de leurs philtres anciens
Les ruines à midi ne sont que des décombres

C'est l'heure où nous avons deux ombres
Pour mieux embarrasser l'art des sciomanciens

4. Elsa'nın dedikleri

Karanlık buluyorsun ama bu dizeleri
Bence yeteri kadar karanlık değil onlar
Uçmuş mutluluğa biz örtelim perdeleri
Yoksa gün süzölüp camdan içeri
Sevdiğin resmi tüle bürür sonsuza kadar

Bir dünya açacaksa şu aşkımız diyorum
Bir dünya olacak bu yalın sözden hoşlanan
Bırak yerinde kalsın Lancelot'nun Table Ronde'un
Yseut'nün Viviane'in Esclarmonde'un
Ayna diye bozucu birer kılıç kuşanan

Sevdayı sayılarda değil gözümde oku
Ordaki eski iksir içini esritmesin
Örenler yıkıntıya benzer öğlen oldu mu
Gölgemizi iki eden andır bu
Gölge falcılarını daha çok sıkmak için

La nuit plus que le jour aurait-elle des charmes
Honte à ceux qu'un ciel pur ne fait pas soupirer
Honte à ceux qu'un enfant tout à coup ne désarme
Honte à ceux qui n'ont pas de larmes
Pour un chant dans la rue une fleur dans les prés

Tu me dis Laisse un peu l'orchestre des tonnerres
Car par le temps qu'il fait il est de pauvres gens
Qui ne pouvant chercher dans les dictionnaires
Aimeraient des mots ordinaires
Qu'ils se puissent tout bas répéter en songeant

Si tu veux que je t'aime apporte-moi l'eau pure
A laquelle s'en vont leurs désirs s'étancher
Que ton poème soit le sang de ta coupure
Comme un couvreur sur la toiture
Chante pour les oiseaux qui n'ont où se nicher

Geceler daha mı çok güzeldir gündüzlerden
Utansın iç çekmeyen mavi göğe bakıp da
Bir çocuk görüp kalbi yumuşamayan birden
Utansın gözünde yaş belirmeyen
Bir ezgi duyup yolda bir çiçek görüp kırdı

Diyorsun bırak biraz gök gibi gülmeyi
Çünkü böyle havada yaşayan var yoksulca
Bilemeyip sözlükten sözcükler derlemeyi
Severler boyuna yinelemeyi
Düş kurarak sıradan birkaç lafa usulca

Duru su getir bana tâ ki yârim olasın
Yatıştır onların da yürekleri böylece
Şiirin olsun kanı içimdeki yaranın
Çatı aktarmaya çıkmış ustanın
Yuvasız kuşlar için türkü söyleyişince

Que ton poème soit l'espoir qui dit A suivre
Au bas du feuilleton sinistre de nos pas
Que triomphe la voix humaine sur les cuivres
Et donne une raison de vivre
A ceux que tout semblait inviter au trépas

Que ton poème soit dans les lieux sans amour
Où l'on trime où l'on saigne où l'on crève de froid
Comme un air murmuré qui rend les pieds moins lourds
Un café noir au point du jour
Un ami rencontré sur le chemin de croix

“Sürecek” diye yazan umut olsun şiirin
Adımlarımızın şom dizisinin altına
İnsan sesi sesini yensin artık demirin
Ve yaşamak için bir neden versin
Ölüme çağrı almış görünen her insana

İnsanın bitkin düşüp donduğu kavradığı
Aşktan yoksun yerlerde senin şiirin olsun
Bir şarkı mırıltısı hafif kılan ayağı
Görürken içilen kahve şafağı
Ve çarmıh yolundaki üzgün yüzü bir dostun

Pour qui chanter vraiment en vaudrait-il la peine
Si ce n'est pas pour ceux dont tu rêves souvent
Et dont le souvenir est comme un bruit de chaînes
 La nuit s'éveillant dans tes veines
Et qui parle à ton coeur comme au voilier le vent

Tu me dis Si tu veux que je t'aime et je t'aime
Il faut que ce portrait que de moi tu peindras
Ait comme un ver vivant au fond du chrysanthème
 Un thème caché dans son thème
Et marie à l'amour le soleil qui viendra

Gerçekte kimin değer söylenmeye şarkısı
Değilse eğer sık sık düşlerine girenin
Zincir şakırtısına benzer onun anısı
Nabzında uyanan gece yarısı
Seslenir yüreğine yeli gibi yelkenin

Diyorsun aşkımızın sürmesiye dileğin
İsterim bana değgin yapacağın şu portre
Yaşayan bir kurt gibi yüreğinde çiçeğin
Konusunda gizli konu içersin
Ve bağlasın sevdayı doğacak güneşlere

5. Le regard de Rancé

Comme autour de la lampe un concert de moustiques
Vers le plafond spirale et la flamme convoie
Du fin fond du malheur où reprend ce cantique
 Dans un fandango fantastique
Un chœur dansant s'élève et répond à ta voix

Ce sont tous les amants qui crurent l'existence
Pareille au seul amour qu'ils avaient ressenti
Jusqu'au temps qu'un poignard l'exil ou la potence
 Comme un dernier vers à la strophe
Vienne à leur cœur dément apporter démenti

Si toute passion puise dans sa défaite
Sa grandeur sa légende et l'immortalité
Le jour de son martyre est celui de sa fête
 Et la courbe en sera parfaite
A la façon d'un sein qui n'a point allaité

5. Rancé'nin Bakışı

Lambayı sivrisinek konserleri sararken
Çıkan sarmal tavana ve alevin üstüne
Bu ağıtı dirilten acının derininden
Düşsel bir kastanyet oyunu varken
Bir dans korosu senin yanıt verir sesine

Yaşama inananlar âşıklar oldu bütün
O yaşam ki biricik sevdadır onlar için
Tâ ki bir gün bir hançer bir idam ya da sürgün
Sonundaki dize gibi dörtlüğün
Çılgın yüreklerine yalanlama getirsin

Her tutku buluyorsa destanını ününü
Ve de ölümsüzlüğü yenilgisi içinde
Şehitliğinin günü olur bir bayram günü
Yetkin olur onun eğimli yönü
Hiç çocuk emzirmemiş bir meme biçiminde

Toujours les mêmes mots à la fin des romances
Comme les mêmes mots les avaient commencées
Le même cerne aux yeux dit une peine immense
Comme il avait dit la démence
Et l'éternelle histoire est celle de Rancé

Saoulé par le grand air il quitte ses domaines
Ayant fait bonne chasse et plus heureux qu'un roi
Son cheval et l'amour comme un fou le ramènent
Après une longue semaine
A la rue des Fossés Saint-Germain l'Auxerrois

Il voit déjà les longs cheveux et les yeux tendres
De Madame la Duchesse de Montbazon
Il la voit il l'entend ou du moins croit l'entendre
Qui se plaint de toujours attendre
Et lui tend ses bras nus plus beaux que de raison

Hep aynı sözler vardır romansların sonunda
Başında da olduğu gibi hep aynı sözler
Büyük acıyı söyler gözlerde aynı halka
Söylediği gibi çılgınlığı da
Rancé'nin şu öyküsü sonsuza değin sürer

Açık havayla esrik terk eder yurtluğunu
Şanslı av tatlı gelir kral olmaktan ona
Götürür çılgın gibi atı ve sevda onu
Yeniden upuzun bir hafta sonu
Sık sık gidip geldiği bir semtin sokağına

O sevecen bakışlı saçı beline varan
Montbazon Düşesi'yle buluşur Rancé yine
Bir söz işitir ya da işittim sanır ondan
Çok beklettim diye sızlanıp duran
Eşsiz çıplak kolları uzanıp kendisine

L'escalier dérobé la porte et c'est l'alcôve
Les rideaux mal tirés par des doigts négligents
Il reconnaît ces yeux que souffrir a faits mauves
Cette bouche et ces boucles fauves
Cette tête coupée au bord d'un plat d'argent

Aveugles chirurgiens qui déchirent les roses
Les embaumeurs entre eux parlaient d'anatomie
Autour du lit profond où le beau corps repose
Qui trouve son apothéose
Comme le pain rompu la blancheur de sa mie

Ulaştırır kadına gizli merdiven onu
Savruk eller bırakmış perdeleri aralık
Acının morarttığı gözleri tanır soylu
Bu ağzı bu kızıl saç topuzunu
Duran bu kesik başı gümüş tepside artık

Gözü kör cerrahlarca doğramrdı güllerde
Mumyacılar söz eder yapısından bedenın
Güzel gövdenin yatıp durduğu derin yerde
Ve kutsanışını bulur o gövde
Bölünmüş ekmek gibi çıkıp akı içinin

Au cloître que Rancé maintenant disparaisse
Il n'a de prix pour nous que dans ce seul moment
Et dans ce seul regard qu'il jette à sa maîtresse
 Qui contient toutes les détresses
Le feu du ciel volé brûle éternellement

Ce moment de Rancé sur le seuil de la chambre
Qui ne l'a fût-ce un soir vaguement éprouvé
Et senti le frisson glacé comme un décembre
 Envahir son coeur et ses membres
A-t-il aimé vraiment a-t-il vraiment rêvé

Un soir j'ai cru te perdre et chez nous dans les glaces
Je lisais les reflets des bonheurs disparus
Ici tu t'asseyais c'était ici ta place
 De vivre étais-tu donc si lasse
On entendait siffler un passant dans la rue

Yitip gömülen Rancé bir manastır içine
Yalnız o anda taşır bir değer bizim için
Ve her türlü yıkımı yaşayıp metresine
Fırlattığı o tek bakışta yine
Yitmiş cennetin koru yanar sonsuza değin

Eşikte kalakalan Rancé'deki yıkımı
Yaşamayan kim vardır bir akşam bile olsa
Ve duymayan karakış gibi kapladığını
Soğuk ürpertinin tüm varlığını
Gerçekten sevdi mi bir düş mü yoksa gördüğü

Yitirdim sandım seni bir akşam bakarken ben
Yansısına aynada yitik mutlulukların
Şurada otururdun şuraydı senin köşen
Onca mı bezmiştin yaşamaktan sen
İslıklar duyulurdu içinde sokakların

Un soir j'ai cru te perdre et de ce soir je garde
Le pathétique espoir d'un miracle incessant
Mais la peur est entrée en moi comme une écharde
Il me semble que je retarde
A tenir ton poignet la fuite de ton sang

Un soir j'ai cru te perdre Elsa mon immortelle
Ce soir mortel pour moi jamais n'a pris de fin
Nuit d'un Vendredi-Saint que tes grands yeux constellent
La mort comme la vie a-t-elle
La saveur de l'ivresse ô mon verre de vin

Cauchemar renaissant souvenir tyrannique
Il éveille en mon coeur des accords souterrains
Il déchaîne à l'écho tout un jeu d'harmoniques
D'autres soirs et d'autres paniques
Les couplets interdits dont il est le refrain

Yitirdim sandım seni bir akşam kalma ondan
İçli umudu sardı hep bir tansığın beni
Ama korku kıymığı girdi içime bir an
Sandım ki geç kaldım yitirdim zaman
Kanını durdurmakta sıkarak bileğini

Bir akşam yittin sandım ölümsüz Elsa'm seni
O ölümcül akşamım sürer sonsuza değin
Gözlerin yıldızlarla süsler cuma geceni
Ölümde de var mı yaşam biçimi
Ey şarap kâsem benim hoş tadı esrimenin

Yine o karabasan ezen ânı kişiyi
Gizli ses uyumları uyandırdı içimde
Boşandırır yankıyla olanca yan ezgiyi
Başka korku dolu nice geceyi
O yasak dizeleri kavuştaklı biçimde

Le beau corps déchiré gisait dans sa demeure
On entendait pleurer tout bas dans les fossés
On entendait parler tout haut les embaumeurs
 Mon pays faut-il que tu meures
Et tout un peuple avait le regard de Rancé

Tu vivras Nous voici de retour de la chasse
C'est assez de sanglots emplir notre logis
Ils ont voulu pourtant que nos mains te touchassent
 O Sainte déjà dans ta châsse
Ecartez-vous de moi Démons Analogies

Le deuil que dans mon sein comme un renard je cache
Dites si vous voulez qu'il n'est pas de saison
Le sens de ma chanson qu'importe qu'on le sache
 Puisque règne aujourd'hui la hache
Que venez-vous parler au nom de la raison

Doğranmış yatıyordu evinde güzel beden
Siperlerde ağlardı insanlar için için
Mumyacılar konuşur dururlardı ykseken
Ey lkem gerek mi lme gitmen
Tm halkın bakışları bakışıydı Rancé'nin

Artık yaşayacaksın avımız erdi sona
Yeter bu hıkırıklar evimizi dolduran
Yine de istediler elimiz kalsın sana
Ey yatmış kutsal kız sandukasına
şeytanlar benzetmeler ekin gidin yanımdan

Gğsmde tilki gibi sakladığım acılar
Syleyin n'olur bana uymaz diye zamana
şarkımın anlamını bilen olsa ne ıkar
Madem bugn güçlü olan balta var
Ne sylersiniz artık gelip akıl adına

6. Elsa-Valse

Où t'en vas-tu pensée où t'en vas-tu rebelle
Le Sphinx reste à genoux dans les sables brûlants
La Victoire immobile en est-elle moins belle
 Dans la pierre qui l'encorbelle
Faute de s'envoler de l'antique chaland

Quelle valse inconnue entraînante et magique
M'emporte malgré moi comme une folle idée
Je sens fuir sous mes pieds cette époque tragique
 Elsa quelle est cette musique
Ce n'est plus moi qui parle et mes pas sont guidés

*Cette valse est un vin qui ressemble au Saumur
Cette valse est le vin que j'ai bu dans tes bras
Tes cheveux en sont l'or et mes vers s'en émurent
 Valsons-la comme on saute un mur
Ton nom s'y murmure Elsa valse et valsera*

6. Elsa ve vals

Nereye ey düşüncem nereye baş kaldıran
Diz üstü kalır Sfenks ayak yakan kumlarda
Güzellik mi yitirir durağan Victoire bundan
Uçamaz olunca eskimiş saldan
Onu askıda tutan cumbalı taş duvarda

Çılgınca bir düşünce gibi beni uçuran
Hangi bilinmez valstir büyüğü çeken gönlü
Duyarım bu acı çağ kayar ayaklarımdan
Elsa bu müzik insanı saran
Konuşan ben değilim adımlarım güdümlü

*Bu vals bir şarap oldu bağlarımı andıran
Bu vals o şarap oldu kollarında içtiğim
Saçın onun altını şiirimi coşturan
Sıçrar gibi olsun bu vals duvardan
Fısıldanan adındır ey dönen Elsa'm benim*

*La jeunesse y pétille où nos jours étant courts
A Montmartre on allait oublier qu'on pleura
Notre nuit a perdu ce secret du faux-jour
Mais a-t-elle oublié l'amour
L'amour est si lourd Elsa valse et valsera*

*Puis la vie a tourné sur ses talons de songes
Que d'amis j'ai perdus L'un tirait les tarots
L'autre en dormant parlait de l'amour des éponges
Drôles de gens que l'ombre ronge
Fanfarons de l'erreur qui jouaient aux héros*

*Souviens-toi des chansons qui chantait pour nous plaire
La négresse au teint clair minuit qu'on poudra
Avant l'aube en rentrant on prenait un peu l'air
Que de nuits ainsi s'envolèrent
O temps sans colère Elsa valse et valsera*

*Orda gençlik cıvılda günler kısa geçerdi
Unuturduk Montmartre'da nice acımız varsa
Gecemiz loş ışığın gizemini yitirdi
Ama sevişmekten yüz mü çevirdi
Aşkın yükü ne ağır döner dönecek Elsa*

Sonra döndü yaşamın düştten topuğu geri
Nice dostlar yitirdim biri fala bakardı
Düşünde süngerlerden aşktan söz eder biri
Gölge kemirirdi bu garipleri
Kahramanlık taslayan palavracılar vardı

*Açık tenli genci kız tozardığında gece
Hani bize şarkılar söylemişti anımsa
Biraz hava alırdık dönerken tandan önce
Kaç gecemiz uçup gitti böylece
Hey gidi öfkesiz çağ döner dönecek Elsa*

*Achetée à crédit la machine à écrire
Nous mettait tous les mois dans un bel embarras
On n'avait pas le sou Qu'il est cher de chérir
Mes soucis étaient tes sourires
Car je pouvais dire Elsa valse et valsera*

Puis la vie a tourné sur ses talons de verre
Le tzigane du sort changea de violon
Nous avons voyagé par un monde sévère
Qui roulait la tête à l'envers
Des sanglots étouffés mêlés à ses flonflons

*Taksitle aldığımız şu yazı makinası
Her ay başı olurdu başımıza bir tasa
Meteliğimiz yoktu sevmek ateş pahası
Benim kaygım sende çocuk şakası
Çünkü diyebilirdim döner dönecek Elsa*

Sonra döndü yaşamın camdan ayağı geri
Yazgının çingenesi getirdi başka keman
Dolaştık asık yüzlü bir dünyada her yeri
O dünya tersine yürür giderdi
Fonfonlarına boğuk hıçkırıklar karışan

*Tu faisais des bijoux pour la ville et le soir
Tout tournait en colliers dans tes mains d'Opéra
Des morceaux de chiffons des morceaux de miroir
Des colliers beaux comme la gloire
Beaux à n'y pas croire Elsa valse et valsera*

*J'allais vendre aux marchands de New-York et d'ailleurs
De Berlin De Rio de Milan d'Ankara
Ces joyaux faits de rien sous tes doigts orpailleurs
Ces cailloux qui semblaient des fleurs
Portant tes couleurs Elsa valse et valsera*

*Puis la vie a tourné sur ses talons de rage
Des éclairs traversaient les tubes de néon
On entendait hennir des chevaux de nuages
Traînant des voitures d'orage
Le jazz contre un tambour troqua l'accordéon*

*Mücevherler işlerdin kente ve akşamları
Operalı elinde her şey olur gerdanlık
Yırtık bez parçaları kırık ayna camları
Ve şan gibi tatlı takılar vardı
Us almaz güzellikte Elsa hep döner artık*

*Götürüp dünyadaki büyük başkentlere ben
Satardım bu süsleri hangi tüccara olsa
Altın bulan elinde bir hiçten üretilen
Bu taşlar farksızdı birer çiçekten
Senin renklerindeki döner dönecek Elsa*

Sonra döndü yaşamın kızgın topuğu geri
Neon lambalarından şimşekler geçip durdu
Koyverirdi bulutsu atlar kişnemeleri
Arabalar çeken tayfun benzeri
Caz davulun yerine akordeon koydurdu

*Ce qui suit pourrait mal se danser quand César
A pour vous dévorer les chacals qu'il voudra
Mais quel air tourbillonne au tombeau de Lazare
Entends-tu son rythme bizarre
Au bal des hasards Elsa valse et valsera*

*Nous avons traversé le cyclone et le sort
L'enfer est sur la terre et le ciel y cherra
Mais voici qu'à l'horreur il succède une aurore
Et que cède à l'amour la mort
Elsa valse encore Elsa valse et valsera*

Et la vie a tourné sur ses talons de paille
Avez-vous vu ses yeux Ce sont des yeux d'enfant
La terre accouchera d'un soleil sans batailles
Il faut que la guerre s'en aille
Mais seulement que l'homme en sorte triomphant

*Kötü olabilirdi işin sonu Sezar'ın
Çakalları olunca parçalayacak sizi
Ama hangi ses döner gömütünde Lazar'ın
O garip ritmini duymakta mısın
Rastlantı balosunda sürer Elsa'nın valsini*

*Geçip gittik kasırga ve yazgının içinden
Cehennem dünyadadır cennet de orda olsa
Ama ürpertilerden sonra şafaktır gelen
Ve aşktır ölüme artık egemen
Sürer Elsa'nın valsini döner dönecek Elsa*

*Ve yaşam gitti saptan topuğunda dönerek
Gördünüz mü gözleri nasıl çocuksu onun
Dünya kavgadan uzak bir güneş türetecek
Savaşın defolup gitmesi gerek
Ne var ki kazananı insan olmalı bunun*

Mon amour n'a qu'un nom c'est la jeune espérance
J'en retrouve toujours la neuve symphonie
Et vous qui l'entendez du fond de la souffrance
 Levez les yeux beaux fils de France
Mon amour n'a qu'un nom Mon cantique est fini

Yeşeren umut diye tek adı var sevdamın
Yeni ezgisi onun sürer bende boyuna
Ey onu işitenler derininden acının
Güzel yurt gençleri başınız kalksın
Tek adı var sevdamın ağıtım erdi sona

ARAGON'UN YAŞAMINDAN ÖNEMLİ TARİHLER*

- 1897** Paris'te, evlilik dışı bir ilişki sonucu doğar. Annesini uzun süre ablası olarak tanır. Nüfus kayıt gerekleri için Aragon soyadını alır.
- 1900-1904** Hüzünlü, yaralı, yalnız bir çocukluk dönemi yaşar.
- 1905** Okuma ve yazmayı öğrendikten sonra sayısız metinler yazar. Bunlardan bazılarını yıllar sonra yayımlayarak eleştirmenleri şaşırtır.
- 1910-14** Yaşadığı çağın önemli kişiliklerini bu yıllarda keşfeder. Bunların başında Apollinaire ve kübist ressamlar gelir.
- 1916** Tıp Fakültesi'ne kayıt olur.
- 1917** Birinci Dünya Savaşı'na katılır ve cephede André Breton ve Philippe Soupault'yla tanışır ve aralarında büyük bir dostluk başlar.
- 1918-20** *Anicet* adlı romanı yayımlanır. Dada grubunda yer alır.
- 1921-22** İlk şiir kitabı *Feu de joie*'yı yayımlar. Breton, Éluard, Soupault'yla birlikte Dada grubundan kopar. Gerçeküstü akımın kurucuları arasında yer alır. Bu yıllarda daha çok anarşist eğilimlidir.

* Daha ayrıntılı bilgi için, bkz. Bahadır Gülmez, *Hayatım Bir Tiyatro / Roman Gibi*, Dünya Kitapları, 2004.

- 1926** *Le Paysan de Paris* (Paris Köylüsü) yayımlanır. Kitap büyük yankı uyandırır.
- 1927** Fransız Komünist Partisi'ne kayıt olur. Önemli düşünsel ve duygusal bunalımlar yaşar ve *La Défense de l'infini* (Sonsuzluğun Savunması) adlı kocaman (600 sayfalık) romanını yakar.
- 1928** *Traité du style* (Stil Denemesi) ve *Con d'Irène* (Irène'nin Serserisi) adlı erotik konulu kitabını yayımlar. Nancy Cunaar isimli İngiliz sevgilisiyle ilişkilerinin sona ermesinden sonra Mayakovski ve Elsa'yla tanışır ve birlikte yaşamaya başlarlar. (Elsa Rus kökenli bir Musevi'dir ve Mayakovski'nin eşi Lili Brik'in kardeşidir. Triolet soyadı, Elsa'nın ilk evliliğinden kalmadır).
- 1930** İlk kez SSCB'ye gider ve Harkov Yazarlar Kongresi'nden komünist olarak döner. Breton'la ciddi tartışmaları olur. Gerçeküstücü gruptan kopar.
- 1934** *Les Clôches de Bâle* (Basel'in Çanları); 1936 *Les Beaux Quartiers* (Kibar Semtler) yayımlanır.
- 1937** *Ce soir* adlı derginin (kültür-sanat-siyaset dergisi) direktörü olur ve militan bir gazetecilik dönemi başlar.
- 1940** Savaşa katılır; Dunkerque faciasını bizzat yaşar. Askeri madalyalarla ödüllendirilir. Almanlara esir düşer, ama hemen kaçmayı başarır. Artık yasaklanmış olan partisinin aydınlarıyla Direnişin örgütlenmesi için ön saflarda çalışır.

- 1941 Alman işgalinde Ulusal Yazarlar Komitesi'ni kurar, *Le Crève-cœur* adlı şiir kitabını gizlice yayımlar, ünlü ressam Henri Matisse'le dostluğu başlar.
- 1942 “Les Yeux d'Elsa” ve Brocéliande gibi direniş şiirlerini içeren kitaplarını yayımlar, faşizmle mücadelesini yeraltında sürdürür.
- 1946 *Aurélien* adlı romanı yayımlanır. İki ciltlik *L'Homme communiste* adlı kitabıyla sosyalist gerçekçilik dönemi başlar.
- 1949-50 Şiirleri George Brassens, Léo Ferré, Léonardi, Jean Ferrat gibi ünlü şair-şarkıcılar tarafından bestelenir. Artık popüler bir şairdir.
- 1953 *Les Letters françaises*'in başına geçti.
- 1956 Yaşamöyküsel yapıtı *Le Roman inachevé* (Bitmemiş Roman) yayımlanır.
- 1957 Kendisine Lenin Barış Ödülü verilir. Gazete ve dergilerde Stalin dönemiyle ilgili sert polemiklere girer.
- 1958 *La Semaine sainte* (Kutsal Hafta); 1959 *Elsa, Poème* (Elsa, Şiirler); 1960 *Les Poètes*, (Şairler); 1963, *Le Fou d'Elsa* (Elsa'nın Mecnunu).
- 1964 Elsa Triolet'nin yapıtlarıyla birlikte *Oeuvres Croisées* (Çapraz Tüm Romanları) yayımlanmaya başlar.
- 1965-67 Yeni bir teknikle yazdığı *La Mise à mort* (1965), *Blanche ou l'oubli* (1967) yayımlanır.

- 1968 Sovyetler Birliği'nin Çekoslovakya'ya müdahalesine karşı çıkar. 1968 ğrenci olaylarına partisinin çizgisinde aktif olarak katılır.
- 1970 Elsa Triolet vefat eder.
- 1971 *Henri Matisse roman* adlı iki ciltlik kitabı yayımlanır.
- 1974 Son romanı *Th  tre/Roman* (Tiyatro/Roman) yayımlanır. Aragon  nceki yıllardan farklı bir imaj yaratır. *Humanit  *'nin bayramına maske takarak katılır. şair-yazar Jean Ristat'yla *Oeuvre po  tique*'i (Tüm şiirleri) hazırlamaya başlar.
- 1975  nemli bir trafik kazası geçirir. Aylarca tedavi görür.
- 1976 Kendi  zel arşivinde bulunan tüm yapıtlarını, elyazmalarını, yazar-sanatçı dostlarıyla olan yazışmalarını, dünyanın dört bir yanındaki ünlü yazar-sanatçı dostlarının kendisine sunduğu belgeleri Bilimsel Araştırmalar Ulusal Merkezi'ne bağışlar. Aynı yıl, Elsa Triolet'nin de tüm yapıtları ve elyazmaları bu merkeze bağışlanır.
- 1979 Altı diziden oluşan bir televizyon programında, yüzünde maske takılı olarak Jean Ristat'yla konuşur. Program, izleyenleri hem şaşırtır hem hayal kırıklığına uğratır.
- 1980 *Aur  lien* adlı romanı televizyona uyarlanır ve büyük başarı saçlar.
- 1980 Kitle iletişim araçlarından uzak bir yaşam sürdürür. Sovyetler Birliği'nin Afganistan müdahalesini onaylar.

- 1982** 24 Aralık Noel günü Paris'te vefat eder ve Elsa'yla birlikte uzun süre yaşadıkları malikânelerinin bulunduğu Paris yakınlarında Saint-Arnault'da Elsa'nın mezarı yanına defnedilir.
- 1988** Ulusal Bilimsel Araştırmalar Merkezi (NRS) bünyesinde belgelerin gerekli düzenlemeleri yapılarak araştırmacıların hizmetine sunulur.
- 1994** Mezarlarının da bulunduğu konutları, bir müze ve yaratıcılık merkezine dönüştürülür.
- 1997** 100. doğum yılı kutlanır. CNRS, ERITA ve diğer araştırma grupları önemli araştırmalar yayımlar; La Pléiade dizisinde *'Tüm Romanları'* yayımlanmaya başlar.
- 2002** 20. ölüm yıldönümü vesilesiyle etkinlikler düzenlenir.

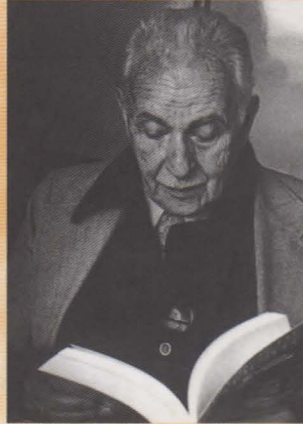
ÍNDICE

İÇİNDEKİLER

Les Yeux d'Elsa	14
LES NUITS	
La Nuit de Mai	22
La Nuit de Dunkerque	28
La Nuit d'exil	34
La Nuit en Plein Midi	44
Fêtes Galantes	50
Les Folies-Giboulées	54
Les Larmes se Ressemblent	60
C	64
L'escale	68
LES PLAINTES	
Plainte Pour le Quatrième Centenaire d'un Amour	78
Plainte Pour la Mort de Madame Vittoria Colonna	
Marquise de Pescaire	88
Plainte Pour Le Grand Descort de France	92
Chanson de Récréance	98
Richard Coeur-de-Lion.....	104
Pour un Chant National	110
Contre la Poésie Pure	120
Plus Belle Que les Larmes.....	128
Imité de Camoëns	144
Lancelot	146
CANTIQUE A ELSA	
Cantique a Elsa	162

<i>Gözlerin İzinde / Ülkü Uluurmak</i>	11
Elsa'nın Gözleri	15
GECELER	
Mayıs Gecesi	23
Dünkerk Gecesi	29
Sürgün Gecesi	35
Tam Öğle Üstü Gece	45
Çapkınca Eğlenceler	51
Sağnak-Çılgınlıklar	55
Gözyaşları Birbirine Benzer	61
C	65
Mola	69
YAKINMALAR	
Bir Aşkın Dört yüzüncü Yıldönümü İçin	79
Markiz Vittoria Colonna'nın Ölümü İçin	89
Fransa'nın Büyük Acısı İçin	93
Ayrılık Şarkısı	99
Aslan Yürekli Rışar	105
Ulusal Bir Ezgi İçin	111
Arı Şiire Karşı	121
Gözyaşlarından Daha Güzel	129
Ozan Camoëns'e Öykünme	145
Lancelot	147
ELSA'YA AĞIT	
Elsa'ya Ağıt	163
<i>Aragon'un Yaşamından Önemli Tarihler</i>	219

*Bu akşam paramparça oldu evren ansızın
Korsanların ateşe verdiği kayalıkta
Baktım deniz üstünde ıslıl ıslıl yanmakta
Elsa'nın o gözleri o gözleri Elsa'nın*

Azason

ISBN 978-975-8855-03-2

